

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

2477

X2 A-16-3

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து ஸிஷ்யஸபைப்

ப தீ ரி கை.

ஸம்புடம் 3.] பரிதாபினு மாசிமீ. [ஸஞ்சிகை 1.

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்	1.
2. பாஷ்யார்த்த தீபிகை
ஸ்ரீ. காரக்குறிச்சி ஐயமாசார்யர்	11.
3. மோக்ஷ ஸ்வரூபம்
ஸ்ரீ. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீ சிவராமாசார்யர்	17.
4. மங்களாபராஸாம்
ஸ்ரீ. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார்	24.
5. அமலஹதிபிரான்
ஸ்ரீ. எம். கே. தாதாசார்யர்	31.
6. ஸ்ரீ. அ. ம. ஸிஷ்ய ஸபையின் வருஷாந்த அறிக்கை... ..	35.
7. பிரிவுகளின் அறிக்கை	38.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஸிஷ்ய ஸபையின் கார்யதர்ஸியால்
ப்ரதி மாஸம் ப்ரகரம் செய்யப்படும்.

கலாரநாகரம் அச்சாயிஸ், சென்னை.

Copy-right reserved.

Annual Subscription Rs. 2-0-0]

[Single Copy As. 3.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

Editor.—S. VASUDEVACHARIAR B. A., L. T.

Vol. 3—No. 1.

February 1913

NOTICE.

All communications for publication, changes of address, money orders, etc., should be sent to **The Manager, The Vedahta Dipika, Kesavaperumal Saunidhi Street, Mylapore, Madras.**

Subscribers will please note that Vol. 3 of the Journal opens with this issue. It is hoped that all present subscribers to the Journal will continue their patronage, and also help to extend its usefulness. Subscribers are requested to send their subscriptions for Vol. 3 as early as possible.

Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

பதிரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவதும், கடிதங்கள் அனுப்புவதும், கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸமாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் “மானேஜர், வேதாந்தநீதிகை, கேசவப்பேருமாள் ஸாந்தி வீதி, மயிலாப்பூர்” என்கிற விலாஸத்திற்கு அனுப்பப்படவேண்டும்.

இது மூன்றாவது ஸம்புடத்தின் முதல் ஸஞ்சிகை; இப்பொழுது சந்தா தாரர்களாயிருப்பவர்கள் எல்லோரும் தாங்கள் மறுவருஷத்திலும் பதிரிகையை ஆதரித்ததற் தருவிப்பதுடன், மற்றவர்களையும் இதைத்தருவிக்கச்செய்வார்கள் என்று ஸம்புகிறோம். மூன்றாவது வருஷச் சந்தா விளம்பரமில்லாமல் அனுப்பப்படவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

வேதாந்ததீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஸிஷ்யஸபை

ப தீ ரி கை .

ஸம்புடம் - 3.

1913. 1914.

(பரீதாபி - ப்ரமாதீசஹ.)

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் பி.எ., எல்.டி.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஸிஷ்யஸபையின்

கார்யதர்ஸியால் ப்ரதிமாஸம்

ப்ரகரம் செய்யப்பட்டது.

சென்னை :

தலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ்.

1914.

Copy right-reserved.

ஸ்ரீமதே அக்ஷயநிவாஹ வரஸ்ய ஹிணே நம:.

அட்டவணை.

(அகராதி.)

அமலனாதிபிரான்	...	31	அஹோபில மடம்	...	6,89,161,
அஹோபிலம்	...	138,433			246, 366
ஆர்ய வித்யை	...	188	அழகிய சிங்கர்	...	48,368
கழதங்கள் :—			இக்காலத்தியநிலைமை		401,446
அஹோபிலம்	...	156	ஈஸ்வர பக்தியும், ஸா		
அஹோபில மடம்	...	73,279	மாந்ய தர்மாநுஷ்டா		
ஆதிவன்ஸடகோபஸ்வாமி		319	நமும்	...	281
குருபரம்பராப்ரபாவம்		278	உத்ஸவங்களின் வை		
சேஷம் பிரிவு	...	75	லக்ஷணயம்...	...	81
நம்நாழ்வாரென்னும்			கர்மாநுஷ்டாநம்	...	124,164,
திருநாமம்	...	72			205, 241
நான்காவது மஹா			ஜாதி வ்யவஸ்தை	...	41
ஸங்கம்	...	437	தர்ம ஸொத்துக்களின்		
மோக்ஷஸ்வரூபம்	...	117,160	பரிபாலநம்	...	329
விசிஷ்டா த்வைதம்	...	197	நான்காவது மஹா		
பரிஷ்ய ஸபை	...	75,389	ஸங்கம்	...	328,367,413
ஸங்க்ரமணம்	...	359	பாஷ்யார்த்த ஸங்க்ரஹ		
ஹிந்துக்களின் மதக்			தீபிகை	...	10
கொள்கையும், அநு			மத ஆக்ரஹம்	...	321
ஷ்டாநமும்...	...	195,277	மூன்றாவது மஹா		
தர்ம ஸொத்துக்கள்	...	357	ஸங்கம்	...	2
நாராயணஜயருடைய கேள்		147	மைஸூர் முஜராய்		
நிருபாதிச ஸௌஹார்த்தம்		274	சட்டம்	...	201,366
பிரிய வசநம்	...	106	ராஜத்ரோஹிகளின் ஸாஹஸ		
பகவானுடைய கல்யாண			க்ருத்யங்கள்	...	448
குணங்கள்	...	49	விசிஷ்டா த்வைத		
புத்ராதிபரின் குறிப்புகள் :—			ப்ரவசந ஸபை	...	245
அஹோபிலம்	...	122,288,411			

வேதாந்த தீபிகை ...	1,450
வைஸ்ராய் ...	325,361,408
ஸ்ரீரங்கம் தேவ	
ஸ்தானம் ...	244
ஸ்வதேஸ பண்டிதர் ...	45
ஸ்வதேஸ பாஷை ...	87
ஸம்ஸ்க்ருத் பாஷையின்	
தாத்தகாலிக ஸ்திதி ...	441
ஸென்ட்ரல் ஹிந்து	
காலேஜ் ...	121
பாஷ்யார்த்த தீபிகை ...	11
பிரிவுகளின் அறிக்கை :—	
கூடலார் ...	198
சேலம் ...	39
மதிராஸ் ...	38,390,439
மஸகுலிபட்டணம் ...	154
புராண கதைகள் :—	
அம்பரீஷன் ...	112
தர்ம வ்யாதன் ...	377,458
ப்ருதா தேவி ...	58
யவகீர்தன் ...	339
ஸுகர்யை ...	300
புஸ்தக விமர்சம் :—	
ஆத்மாபிவர்த்தநீ ...	382
தர்மவிட ஆசார்யர்களின்	
திவ்யஜ்ஞானம் ...	382

தேசிக ப்ரபந்தம் ...	438
பகவத் ராமாநுஜ	
சரித்ரம் ...	117
யதிந்த்ரமததீபிகை ...	77
மங்களாஸாஸம் ...	24
மடத்துப் பிரியாது ...	383,473
மைஸூர் ஜூராய்சட்டம்	391
மோக்ஷ ஸ்வரூபம் ...	17
வர்த்தமானம் ...	78,118,199
விபிஷ்டா த்வைதம் ...	90,209,255,
	330,425
வேதாந்தார்த்த	
ஸங்க்ரஹம் ...	220,248,291
வைதிக ஸாஸ்த்ர	
அத்யாபநம் ...	317
ஸ்ரீராத கர்மங்கள் ...	199,142
ஸ்ரிஷ்ய ஸபையின் அறிக்கை	35
ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் ...	279
ஸ்தோத்ர ரத்நம் ...	128,171,232,
	259,306,349,
	369,414,451
ஸங்க்ரமண புண்யகாலம்	70,168,268
ஹிந்துமத ஸம்பத்தங்களான	
தர்ம ஸொத்து ...	357
ஹிந்து ஸ்த்ரீகளின் நிலைமை	64
ஹெர்மிட் ...	465

கர்யத்தை நிறைவேற்றிவருகின்ற “ஸ்ரீவேதாந்ததீபிகை” என்னும் இந்தப்பத்திரிகைக்குச் சென்றதைமாஸத்துடன் இரண்டு ஸம்வதஸரம் பூர்த்தியாயிற்று. ஹிதேச்சுக்களான பெரியோர்களுடைய அறுகர்ஹ பலத்தினாலும் அநேக ஸ்ரத்தாளுக்களுடைய ஸஹாயத்தினாலும் மேன்மேல் வ்ருத்தியடைந்து வரும் தார்ட்யத்துடனே இப்பொழுது இது மூன்றாவது வருஷத்தின் உபக்ரமத்தைப்பெற்று வெளிப்பட்டு வருகிற தென்பதைக் கேட்க, எல்லாரும் ஸந்தோஷத்தை அடைவார்கள். எல்லாருக்கும் உபகாரமாக இருக்கவேண்டுமென்று உத்தேசிக்கப்பட்ட இந்தப்பத்திரிகைக்கு அபேக்ஷிதமான உபகாரண ஸக்தியைக் கொடுப்பதுடன் யாதொரு விந்ரமன்றிக்கே ஸாஸ்வதமாக இது நடைபெற்றுவரத்தேவையான ஸாமக்ரி ஸம்பத்தையும் எம்பெருமான் ஸங்கல்பிக்கவேண்டுமென்பது நம்முடைய ஹார்த்தமான ஆஸாஸநம்.

ஆரம்பம் முதல் சற்றேறக்குறைய ஒன்றரை வருஷம்வரையில் இந்தப்பத்திரிகையை நடத்திவரும் கைங்கர்யத்தில் அந்வயித்திருந்த அடியேனுக்கு நடுவே சில அஸைகர்யங்களால் அந்த அந்வயம் இல்லாமலிருந்ததென்பது இந்தத்தீபிகையைப் படித்தவரும் சந்தாதாரர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இப்பொழுது அது அடியேனுக்கு மறுபடியும் ப்ராப்தமாகியிருக்கின்றது என்பதை இதன் மூலமாக விண்ணப்பம் செய்துகொள்வதுடன், அந்தக் கைங்கர்யத்தில் யாதொரு லோபமும் வாராமலிருக்கும்படி, தீபிகையின் ஸுஹ்ருத்துக்களான எல்லாப்பாகவதர்களும் அறுகர்ஹித்து, இந்தப்பத்திரிகை தேஸுமெங்கும் பரவுவதற்கு உரிய ஸஹாயங்களைத் தங்களால் இயன்றமட்டும் செய்யவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கின்றேன்.

.. .. .

சென்ற மார்கழி மாஸத்தில் நடந்த ஸ்ரீமதுராந்தக மஹாஸங்கம், அவ்விடத்தில் ஸந்திஹிதர்களாக இருந்த எல்லாருக்கும் மிகுந்த ஆஹ்லாதத்தைக் கொடுக்குமளவு மிக்கசிறப்புடன் நடைபெற்ற

ஸ்ரீமதுராந்தக
மஹாஸங்கம்.

தென்று, சென்ற தை மாஸத்திய ஸ்ரீவேதாந்ததீபிகையில் ஏற்கெனவே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீ. உப. கபிஸ்தலம் தேயிகாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. சேட்லூர் நரலிம்ஹாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. ராயம்பேட்டை அபிநவபட்டபாண க்ருஷ்ணமாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்ய நாராயணாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. திருப்பல்லாணி ரகுபதியாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. புத்தக்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. நாச்சியார்கோயில் க்ருஷ்ணமாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. பகல்தீவட்டி ஸடகோபாசார்யர் ப்ரப்ருதிகளான வித்வத்ரத்நங்களுடைய அநுக்ரஹத்தினாலும், ஸ்ரீ. உப. ஸ்ரீரங்கம் ஏ. வி. கோபாலாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. திவான்புறதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், ஸ்ரீ. உப. டி. ராஜகோபாலாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. வி. ராகவாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. எம். கே. தாதாசார்யர் முதலிய வைதிக லௌகிகங்களில் சிறந்த ஆஸ்திகர்களுடைய ஆதரவினாலும் எந்த அம்சத்திலும் குறைவின்றிக்கே பூர்ணமான பரிநிஷ்பத்தியை இந்த ஸங்கம் அடைந்தது என்பதில் ஆகேஷுபமே இல்லை. ஸ்ரீமது ராந்தக நிவாஸிகளான ஆஸ்திகஸிரோமணிகள் எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்களுடைய தேஹஸ்ரமத்தையும் அர்ந்தல்யயத்தையும் கொஞ்சமேனும் கவனியாமல் இந்தவிஷயத்தில் அதிஸ்ரத்தை யுடையவர்களாக ப்ரவ்ருத்தித்ததனால்தான் அந்தஸ்தலத்திற்குப் புதிதாய் வந்திருந்த எல்லாரும் எவ்வகையிலும் கவலையில்லாமல் உபந்யாஸாதி ஸத்விஷயங்களில் பத்திசித்தர்களாக இருக்கவும், அவைகளின் ரஸத்தை ஆக்ருப்தி அநுபவிக்கவும் ஸாத்யமாயிற்றென்று சொல்லவேண்டும். அப்பொழுது அந்த மூன்று திருந்தளிலும் அம்மதுராந்தகவாஸிகள் அதிதிஸுத்காரவிஷயமாக உழைத்ததை இவ்வளவு என்று சொல்லமுடியாது. அதேமாதிரி ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து ஸிஷ்யஸபையின் கார்யதர்சி, ஸ்ரீ. உப. வி. ராஜகோபாலாசார்யரும் இரவும் ப்கலும் நித்ரையின்றிக்கே அவ்விடத்திற்கு ஆஹுதர்களாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் விஷயத்தில் தமது அஸ்ரத்தையால் எப்பொழுது என்ன அபசாரம் நேர்ந்துவிடுமோ வென்று அஞ்சி, ப்ரீதபூர்வகமாகப் பரிஸ்ரமப்பட்டதை அங்கேவந்திருந்த எல்லாரும் பார்த்திருக்கலாம். பஹு-ஐநங்கள் ஆதகூல்யத்தை அடையவேண்டுமானால், சிலர் ஸ்ரமப்பட்டே ஆகவேண்டுமென்பது, இதனால் நன்றாக விளங்குகின்றது.

இவ்வளவுதூரம் அநேகர் இந்த ஸங்கவிஷயத்தில் ஜாகரூகர்களாய் உழைத்தும், அங்கே எழுந்தருளியிருந்த பாகவதோத்தமர்களில் சிலருக்கு ஆதரவில் குறைவு உண்டாய்விட்ட தென்றும், அதனால் அவர்களுக்கு மரஸ்வலில் கொஞ்சம் வ்யதை உண்டாயிருக்கிறதென்றும் இப்பொழுது நாம் கேள்விப்படுகிறோம். அது விஷயமாக நமக்கு ஜநிக்கும் வ்யஸநம் அளவிடமுடியாது. எவ்விதமான அபசாரத்திற்கும் அவகாசம் கொடுக்கக்கூடாதென்று எண்ணி, எல்லாரும் ஸ்ரத்தையுடன் உழைத்தவருங் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட பர்பவஸாநம் ஏற்பட்டு விட்டதே என்பது, மிகுந்த அதுதாபத்தை ஜநிப்பிக்கிறது. யதூர்த்தமாகவே, பெருத்த ஸங்கம் கூடுகிறதென்றும், தம்மை ஆஹ்வாநஞ் செய்தவர்கள் தமக்கு வேண்டிய ஸௌகர்யங்களைச் செய்வார்களென்றும் நம்பி, மற்ற எவ்விதமான ஸம்விதாநங்களையும் செய்துகொள்ளாமலே விதேஸத்தில் வந்திருக்குமவர்கள் விஷயத்தில் அநாதரம் நடந்து விட்டால், அவர்களுக்கு ஏன் வைமநஸ்யம் ஜநிக்காமலிருக்கும்? அப்படி அவர்கள் அஸௌகர்யப்படிப்படி பார்த்திருந்தது பெருத்த தவறுதல்தான். ஆனால், மனிதர்களுக்கு ஸௌஸ்க்கிகமாக இருக்கும் ஸாமர்த்த்ய ஸங்கோசத்தால் அது உண்டாயிருக்கலாமே தவிர, புத்திபூர்வகமாக உண்டானதாயிராது. இம்மாதிரியான பெருத்த ஸமவாயங்களில் கார்யங்களை அளவற்ற ஸாமர்த்த்யத்துடன் நிர்வஹித்தவந்தாலும், ஏதாவது ஒருபாகத்தில் கொஞ்சம் குறைவு உண்டாவது ஸஹஜமே. ப்ரக்ருதக்குறைவு அவ்விதமாக உண்டானதே தவிர புத்திபூர்வகமாக நடத்தப்பட்டதன்று என்று நாம் கூறும் உறுதிமொழியை வைமநஸ்ய மடைந்திருக்கும் பாகவதோத்தமர்கள் க்ருபையுடன் விஸ்வலித்து, அபுத்திபூர்வகமர்களை ந்த அந்த அபசாரங்கள் அனைத்தையும் சூழித்து, யநாபூர்வம் இந்த ஸபையின்மீதும் இந்த ஸபாஸம்பத்தமான கைங்கர்யத்தில் அந்வயித்திருக்கும் அஸ்மதாதி கள்மீதும் ப்ரீதிவைப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

தவிரவும், சென்ற தைமாஸத்திய ஸஞ்சிகையில் இந்த ஸங்கத்தின் அறிக்கையை எழுதிவருங்காலத்தில் அவ்ஸ்யமாக எழுத வேண்டிய சில அம்சங்கள் எழுதப்படாமல் விடுபட்டன. ஸங்கத்து இரண்டாவது தினத்தின் இரவில், இம்மாதிரியான ஒரு

ஸ்ரீ வைஷ்ணவீ ஸமாஜத்தில் தமக்கு இருக்கும் உத்ஸாஹமாகிற ஒரு காரணத்தைக்கொண்டே தம்மோடு ஸமானோத்ஸாஹர்களான தம்முடைய ஸஹ்ருத்துக்கள் சிலருடன் கூடி, 'ஸ்ரீ விபீஷணஸரணைகதி' என்னும் கதையை அம்ருதவர்ஷம்போல எல்லாருடைய கர்ணங்களிலும் வர்ஷித்து, ஹ்ருதயத்துக்கு மஹத்தான குளிர்ச்சியையும் ஆஹ்லாதத்தையும் உண்டாக்கின ஸ்ரீ. உப. எம். கே. தாதாசார்யராகிற மஹானுடைய ப்ரஸ்தாவமே அந்த அறிக்கையில் வாராமற் போய்விட்டது. மூன்று வருஷமாக நடந்துவரும் இந்த மஹாஸங்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இவர் இம்மாதிரியாகவே ஹரிகதாநுபமான உபந்யாஸத்தைச் செய்துவருகிறார். அதனேடீ ஸந்தோஷிக்காத வ்யக்தி அந்தஸமாஜங்களில் இருந்ததில்லை. இப்படிப்பட்ட மஹோபகாரத்தைச் செய்துவரும் ஆஸ்திக ஸீரோமணியாகிற ஸ்ரீ. உப. தாதாசார்யர் விஷயத்தில் உண்டான நமது தவறுதலுக்காக நாம் மிகவும் துக்கிக்கிறோம்.

ஸ்ரீ பகவத் விஷயத்திலும் ஸ்ரீ வேதாந்தத்திலும் இக்காலத்தில் சிறந்த அதிகாரிகளாக இருக்குமவர்களில் அந்யதமரான ஸ்ரீ. உப. சேட்லூர் நரலிஹ்மாசார்யர் ஸ்வாமி செய்தருளிய உபந்யாஸ ஸம்பந்தமாகவும் சில ந்யூநதைகள் அந்த அறிக்கையில் நேர்ந்துவிட்டனவாம். 'ஆழ்வார்தள் அதுபவித்து வெளியிட்ட பக்திருபரஸத்தை ஸ்ரோதாக்களுடைய அந்தராத்மா ப்ரஸந்மராகும்படி லளிதமாகவும் அதிரஞ்ஜகமாகவும் எடுத்து உரைப்பதற்காகவே இந்தஸ்வாமி அவதரித்திருக்கிறார்' என்று நன்றாக உணர்ந்திருக்கும் அடியோங்களுடைய புத்தியில் அந்யதாவான அபிப்ராயமும் ஜறிக்குமோ? அந்த ஸ்வாமியின் உபந்யாஸத்தைப்பற்றியாவது மற்ற ஸ்வாமிகளுடைய உபந்யாஸங்களைப்பற்றியாவது எழுதியிருப்பதில் ஏதாவது ந்யூந பாகங்கள் இருந்தால், அவைகளை ஜாக்ரதைக் குறைவாலேயே ஏற்பட்டனவென்று எண்ணி, அவர்கள் அவைகளைப் பொறுமையுடன் கூடிக்கவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம். "திரஸ்யுதா விவ்ருஹ்யஸ்தவாஃ க்ஷிஹ்ஹுதா சலி - நாலு தக்ஷு வ்ருகிகுவஹி தக்ஷுஹி வ்ருஹ்வொஹி ஹி" "

“ நவெஜ கஸரிஜமவஸூரிஷீஷிபுதம் தவெஹூஜாநஸ்ய நய
 ணா வியம்வயம் - ந யஸ்ய கஸரிஜயிதொ஽ஹி
 ஸ்ரீ அகோபில கஹிபுலிக தெஷ்யஸூ யவ்யிந் விஷயா சிதி
 மடமும், ஸ்ரீ அழ நயுணா.” ஸர்வபூதங்களிடத்தும் ஸமமாக
 கியசிங்கரும். ஸஞ்சரிக்கும் எம்பெருமானுக்கு ஒருவன் த்வே
 ஷ்யன், மற்றொருவன் தயிதன் என்பதும் உண்டோ? நம்மு
 டைய புத்தியில் வைஷ்ணவம் இருக்கிறதேதவிர, அவனிடத்தில்
 வைஷ்ணவ கந்தமே கிடையாது. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருவிஹ்மன் நமக்
 குத் தெரியாத சில காரணங்களால் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் திரு
 வுள்ளத்தில் ஸ்ரீஷ்யர்கள் விஷயமாக ஓர் ஒளதாவலீந்யத்தை ஜரிபீ
 பித்தால், அதனால் நாம் அவனிடத்தில் வைஷ்ணவபாதநம் செய்
 யலர்மா? ஆபாததஃ நிக்ரஹம்போலத் தோன்றும் எம்பெருமா
 னுடைய சேஷபூதம் அந்ததஃ அதுக்ரஹ ரூபமாகப் பஸிப்பதை
 நாம் பார்த்ததில்லையோ? ஸ்ரீ மடத்தில் இரண்டொருமாஸமாக
 நடந்துவரும் கார்யங்களெல்லாம் ஒருகால் ஸ்ரீஷ்யர்களின் ஸாஸ
 வத சேஷமத்தின்பொருட்டே பஸித்தாலும் பஸிக்கலாம். ஸ்ரீஷ்
 யர்களுக்கு ஸைஸர்க்கிகமாக இருக்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருவிஹ்ம
 கைக்கர்ய விஷயமான பாந்யதை இதுவரையில் ஸர்வஸம்ப்ரதி
 பந்நமாகவும் ஸதஸ்யமாகவும் ஏற்படாம விருந்தால், இப்பொ
 முது அந்தப் பாந்யதைக்கு ஒரு தார்ட்யத்தை ஸம்பாதித்துக்
 கொடுக்கும்பொருட்டே ப்ரக்ருத கார்யங்கள் ஸம்பவித்திருக்க
 லாம். ஆகையால், நம்மில் சிலர் ஸோகிக்குமளவு ஸோகிக்க
 ஹேதுவில்லை.

சென்ற ஸஞ்சிகையில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸம்பகாலத்தில்
 திருமேனியில் நோவுசாத்திக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்ததாக
 வும், அப்பொழுது தமக்கு ஒருகால் ஹாரி ஸம்பவிக்குமோ
 வென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தமக்குப்பிறகு ஆஸ்தாநநிர்வாஹத்திற்
 காக ஸ்ரீ. உப. காரக்குறிச்சி ஐயமாசார்ய ஸ்வாமியை உயில்மூலமா
 கத்தாமே நியமித்ததாகவும், அந்தக் காரக்குறிச்சி ஸ்வாமியினிடத்
 தில் அகிஸங்கையினாலோ அல்லது வேறு எக்கரணத்தினாலோ
 அந்த ஸ்வாமிக்குப் பிறகும் ஆஸ்தாந நிர்வாஹத்திற்காக வேறு ஒரு
 வ்யக்தியைக் குறிப்பிட்டு அந்த உயிலில் ப்ரஸ்தாவித் திருப்பதாக
 வும் எழுதப்பட்டிருந்தது. இப்படி ஸ்ரீ ஸ்வாமி செய்திருப்பதில்,

இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ காமக்குறிச்சி ஸ்வாமிக்குப் பிறகும் இன்னூர்தான் ஆஸ்தாநத்திற்கு வரவேண்டுமென்று இப்பொழுதே குறித்திருப்பது ஒரு கரீடார்த்தமாகச் செய்தது போலத் தோன்றுகிறபடியால், அது நமது ஆவாபோத்வாபத்திற்கு அர்ஹமாகவில்லை. ஆனால், லோகத்தில் ஒருவன் தனக்குச் சொந்தமான ஸொத்தை விரியோகிப்பதுபோல ஸ்ரீ அழகியசின்கர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருவிஹ்மணுக்குச் சொந்தமான இந்த ஸிஷ்யஸம்பத்தை உயில் மூலமாசுத் தமக்குத் தோன்றியபடி யெல்லாம், விரியோகிப்பது தர்மயமா? இதுவரையில் ஸ்ரீ மடத்தில் நடந்துவந்த ஸம்பரதாயத்திற்கு அவிருத்தீமா? என்பதைப்பற்றி மரீத்திரம் விசாரிக்கவேண்டியது அவஸ்யம்.

இது விஷயமாக ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய முக்ய தர்மராவது:—தம்முடைய அநீநத்தி லிருக்கும் ஏராளமான சொத்தை வ்ருத்திபண்ணுவதும், தம்மை ஆஸ்ரயித்திருக்கும் கணக்கற்ற ஸிஷ்யர்களுக்கு ஆத்யந்திக ஸ்ரேயஸஸைத் தேடுவதும், அந்தச் சொத்துக்களால், உண்டாகும் பலத்தையும் அதிஸயத்தையும் தம்மை ஆஸ்ரயித்திருக்கும் ஸிஷ்யர்களுக்கே உபயோகப் படுத்துவதும் ஆம். அப்படிக்கில்லாமல் அந்தச் சொத்துக்களால் உண்டாகும் பயனைத் தாமே அநுபவிக்கத் துரீயாஸ்ரமத்தை அவலம்பித்து நிற்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு ஸம்பாவரையே இல்லாததால், ஆவைகளை ஸிஷ்யாதீநமாகப் பரிபாலிப்பதுதான் அவருடைய தர்மமாகின்றது. ஆகையால், ந்யாஸத்தை ரக்ஷிப்பதுபோல இவைகளை ரக்ஷித்துவரும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி இவைகளின் விரியோகஸமயம் நேரும்போது, பல போக்தாக்களாகிற ஸிஷ்யர்களைக் கலந்தே ஹிதாஹித விவேசநம் செய்து, ஸர்வவிதத்திலும் ஸத்தமரென்று ஸிஷ்யர்களால் அப்யுபகமம் பண்ணப்படும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடம் தமக்குத் திருப்தியிருந்தால் இவைகளை ஒப்புவிப்பதுதான் தர்மமாகும். அப்படிச்செய்வதை விட்டு, ஸிஷ்யர்களுடைய விஜ்ஞாபந ரூபமான கைங்கர்யத்தை ப்ரதீக்ஷிக்காமலே, அவர்களை அநீதரித்து, தர்மே யதேஷ்டம் விரியோகிப்பது தர்மலோபத்திற்கு ஹேதவாகும் என்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. மேலும், ப்ராயஸி மற்றொரு அழகிய சிங்கரை நியமிக்கும் காலங்கள் எல்லாம் ஆஸ்தாநத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அழகியசின்கர் தேஹ

ஸ்வாஸ்த்யத்தையும் ஸ்ம்ருதி தார்ட்யத்தையும் வஹிக்கும் காலங்க ளல்லாமையால், வரப்போகும் ஸ்ரேயஸ்ஸுக்குப் பாத்ரமாகும் ஸிஷ்யர்களுடன் ஆலோசித்துச் செய்தாலொழிய மஹத்தான தவறுதலும் ஸம்பவிக்க வேறுவுண்டு. இம்மாதிரியாகத் தவறுதலுக்கு ஆஸ்பதமாகும் மார்க்கத்தில் ஸ்ரீ அழகியசின்கர் ஸஞ்சரிப்பது தர்மமாகுமா?

ஆனால், 'நம்மால் ஆசார்யரென்று வரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடத்தில் நாம் தவறுதலை ஆஸூங்கிக்கலாமா? அவரிடம் போய் நாம் கார்யாகார்யங்களை ஸ்மரிப்பிக்கலாமா? அப்படிச் செய்வது அபசாராவஹமாகாதா?' என்று சில ஆகேஷ்பங்கள் ஜரிக்கலாம். இம்மாதிரியாகவே சேலத்திலிருக்கும் ஸ்ரீ ஸந்ரிதி ஸிஷ்யர்களிற் சிலர் அபிப்ராயப்பட்டு, சென்றமாஸத்திய ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகையில் இது ஸம்பத்தமாக எழுதப்பட்டுள்ள சில வாக்யங்களை அபசாராவஹங்க ளென்று சோத்யம்செய்து ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதம், இந்த ஸஞ்சிகையில் மற்ரேரிடத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிச் சோத்யம் செய்பவர்களுக்கு நாம் ப்ரத்யுத்தரம் சொல்வது ஒன்றே; அதாவது - ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் இருப்பதால், ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிகளின் ஸங்கோசம் ஸம்பாவிதமே; அப்படிப்பட்ட ஸங்கோசம் வெளிவரும் காலங்களில் உசிதாநுசிதங்களை ஸ்மரிப்பிப்பது ஸந்ரிஹிதர்களான ஸிஷ்யர்களின் தர்மம்; அவ்விதமான ஸ்மரணம் செய்யாமல் ஸ்ரீ ஸ்வாமியை அநுசிதமான கார்யத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி பார்த்திருப்பது ஸிஷ்யதர்மத்திற்கு அத்யந்தம் விருத்தம், ஸ்வரன் திருவுள்ளத்திற்கும் உகப்பாகாது. வார்த்தக ப்ரத்யுத்தமாக ஸூபாய நிரபாய விவேசகம் செய்யும் புத்திக்கு க்லாநி ஏற்பட்டு, நிம்நோந்த ஜ்ஞாநம் இல்லாமல் ஒரு ஆசார்யன் வழியல்லவழியில் நடந்துபோவாரானால், 'ஆசார்ய னுயிற்றே; நாம் எவ்விதமாக ஸ்மரிப்பிக்கிறது?' என்று ஸமீபத்திலிருக்கும் ஸிஷ்யன் தூஷணீம்பாவத்தை ஆஸ்ரயித்திருப்பது தர்மமாகுமா? இந்தக் காலங்களில் யதாஸ்க்தி நிர்ப்பந்தம் செய்தாவது கார்யாகார்யங்களை ஸ்மரிப்பித்து, ஸம்பவிக்கும் போலிருக்கின்ற ச்யவநத்திலிருந்து எல்லாறையும் ஸ்மரகூழிக்க ஸிஷ்யர்கள் முயல்வ தன்றே தர்மமாகும்?

தவிரவும், இதுவரையில் ஸ்ரீமடத்தில் நடந்துவந்திருக்கும் ஸம்பந்தாயத்தைப் பார்த்தாலும், ஸ்ரீ ஸ்வாமி இவ்விதமாக நியமிப்பது ஸரியன்று என்றே தோன்றும். இதற்குமுன்னே அநேக அழகிய சிங்கர்கள் தங்களுக்குத் தேஹவியோகம் நேரும்போல ஸம்பவித்திருந்த காலங்களில் ஸிஷ்யர்களுக்கு ஸ்ரீமுகம் அனுப்பி, அவர்களை வரவழைத்திருப்பதையும், ஏற்கெனவே தாங்கள் ஒரு வ்யக்தியை ஆஸ்தாநார்ஹராக ஆலோசித்திருக்கையிலும் அவருக்கு ஸிஷ்யஸம்மதி யில்லையென்பதைத் தெரிந்துகொண்டு ஸிஷ்யர்களால் உத்தேசித்து ப்ராசத்திக்கப்பட்ட மற்ரொருபுரையே ஆஸ்தாநத்திற்கு எழுந்தருளப் பண்ணியிருப்பதையும் நாம் ஆப்தவாக்யத்தாலும் ரிக்கார்டி மூலமாகவும் அறிகிறோம். ஆகையால், இப்பொழுது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கும் மார்க்கம் இரண்டு ப்ரகாரத்திலும் ஸம்பந்திபந்மன்று என்பதே நம் முடைய அபிப்ராயம்.

ஆனால், ஸ்ரீகாரக்குறிச்சி ஸ்வாமி ஸம்பந்தப்பட்டவரையில் இந்தநியமநத்தில் நமக்கு ஆகேஷிக்கக்கூடிய அம்ஸமொன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மற்றவர்களைப்போல அவர் இந்த ஆஸ்தாநத்தைக் கவர்ந்துகொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டவரல்லர். அவரை நாம் நேரில் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் அவரைப்பற்றிய ஜஸ்ரூதியின் மூலமாக அவர் ஆத்மகுணமும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸம்பத்தும் பொருந்தினவர் என்றே கேள்விப்படுகிறோம். ஆகையால், இந்த நியமந ஸம்பந்தமாக நம்மால் கீழ்க் கூறப்பட்டிருக்கும் ஆகேஷபங்களை அவர் நன்றாக உணரலாம். முதலிலேயே, ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தமக்கு ஆஸ்தாந நியமநத்தைப்பற்றி ஸ்ரீமுகம் ஸாதித்தபோது 'தேவரீருடைய ஸ்ரீ முகத்தை ஸிரஸ்விக்ஷில் வஹிக்க அடியேன் கடமைப்பட்டிருக்கையிலும், இப்பொழுது இந்த நியமநவிஷயத்தில் தேவரீர் அநுஷ்டிக்கும் மார்க்கம் ந்யாயவிருத்தமாக இருப்பதால், அடியேன் அகற்கு இணங்குவது உசிதமாக இராத' என்று இவர் ஒரு விஜ்ஞாபநம் செய்துகொண்டிருந்தால் எவ்வளவோ அழகாயிருந்திருக்

கும். இம்மாதிரியான அபிப்ராயம், அவர்திருவுள்ளத்தில் ஜநிக்காத தற்கு அவருடைய ஸாத்விககுணமே காரணமென்று எண்ணுகிறோம். இல்லாவிடில், அதனால் அவருக்கு ஆகவேண்டிய கார்யமான அம்சம் அவ்வளவாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. “புராயஸஃ ஸாயவொ ஹொகெ வஹெர ஊஹெஷு யொஜிதாஃ - நஹ்யஸி நஹ்யஷி யத சூதா ஸுணாஸ்யஃ ||”

இந்த ஸஞ்சிகையில் ஸ்ரீ காரக்குறிச்சி ஐயமாசார்ய ஸ்வாமியால் எழுதியருளப்பட்ட ‘பாஷ்யார்த்த ஸங்க் பாஷ்யார்த்தஸ ரஹ தீபிகை’ என்னும் ப்ரஹ்ம ஸஹத்ரத்தின் ங்க்ரஹ தீபிகை. மணிப்ரவாள ரூப்மான வ்யாக்யாநத்தினுடைய ஒரு பரீகம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸம்ஸ்க்ருத பாஷ்யில் அதிகமாகப் பரிசயம் இல்லாதவர்களுக்கு நமது உத்தேஸ்யதமமான ஸ்ரீ பாஷ்யத்தின் அர்த்தம் விளங்கவேண்டுமானால் இம்மாதிரியான ஒரு க்ரந்தம் வெளிவர வேண்டியது அவஸ்யமே. அதை எழுதி வெளியிடிகிற விஷயத்தில் ஸ்ரீ காரக்குறிச்சி ஸ்வாமி தகுந்த அதிகாரி யென்று நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஷே ஸ்வாமி தம்முடைய இந்த க்ருதியை தீபிகையில் அச்சிடும்படி நியமித்ததையே நாம் ஒரு பெருத்த அஹக்ரஹம் என்று எண்ணி மிகுந்த க்ருதஜ்ஞதை யுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதௌக்கீநயலிஹபரவ்யஹ்ணைநதி:

பாஷ்யார்த்த ஸங்க்ரஹதீபிகை.

ஸ்ரீமாதேஹ்குடநாயாயுஃ கவிதாசிடுககெஸரீ |
 வெஜானாஅய்யுவயெபூ ரெ ஸஹியதூம் ஸஜாஹுஜி ||
 கஸெஷெ செஷெஸெஷாஸ்யெரயிவ்ரஹுதீஸஸ்துமதெ |
 ராசிஸூ ராஜநவஜூ ரெ ஸ்ரீமஹ்ஹரிஸெஷிணி ||
 சூரரிாரரிணாஜா உ ரம்மநாயமம்ரகுதூரிசு |
 மம்ரவாரம்வரீம் வெநி ரீரிகாவெளவஹாரிணீம் ||
 ஜூநாமநஷாநவெராமுக்ஷாஜூஅமணஸெவயிம் |
 ரிஹாமம்ரம் ப்ரவெஷ்யஹம் வரஜாயபூவ்யெஜீமம் ||

ஐஹ வம் சுயிகரணலாராவலீலினாரிணிகக்ஷம்கூ
 கமாவ ஸவபூஸ்யுலிஜி ந்யாயவரிஸுமீ ந்யாயலிபிர்ஜந
 ஸ்ரீஹாஷ்ய ஸூதவ்ரகாஸிகா ஜீவாஜி வகுரூஅராயுநூ
 நவமொக்ய வகுரூஸகுரிகுதரிணிவ்ரவாஜஸகுதூரகு
 வ்யாவ்யாநெ மஸூம்ஸரிஷ்யாநெஅயு கவஸூம் ஜூதவ்யுதக்
 ஸாராஸ்யூநங் வநநகம் ஸம்மஹு யபூவகாஸம்ஸம்யொஜீ
 ரிசுஜூநாஅலிவ்யுபயெ நெகம்ஸயுஷ்யூ சுயூரிஅயபூவர
 நாரி காரகூநரிஜூரிவால் வெக்டக்யுணீஷ்யாலொஹம்
 ரிணிவ்ரவாஜஸகுதூவ்யாவ்யூம் ஹாஷ்யாஸ்யுஸம்மஹ
 ஜீஷிகாவ்யூம் லீவாஜி ||

கவிமஜமஜிதாமு ஸாஸநரூபமான உபநிஷத்தினுடைய
 அர்த்த நிர்ணயார்த்தம் பூரியிப்பதியான ஸர்வேஸ்வரன், க்ருஷ்ண

த்வைபாயந ரூபமாக அவதரித்து ஸ்ரீமச்சாரீரக ஸாஸ்தரத்தை நாலு அத்யாயரூபமாகச் செய்தருளினார். அந்தஸாரீரக மீமாம்ஸா ஸூத்ரத்திற்கு போதாயந பகவான் அறுபதினாயிரம் க்ரந்த ரூபமான வருத்தி வ்யாக்யானம் செய்தருளினார். பிறகு இந்தக் கலியுகாரம்பத்தில் ப்ரஹ்மநந்தி என்று திருநாமாந்தரத்தையுடைய டங்கரென்றும் த்ரமிடரென்றும் குஹதேவரென்றும் திருநாம ங்க்ளையுடைய மூன்று ரிஷிகள் ஸாரீரக மீமாம்ஸாஸாஸ்தரத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரானார்கள். அவர்களுக்குள்ளே டங்கரென்கிற ரிஷி விஸ்தீர்ணமான போதாயந வருத்தி க்ரந்தத்தை ஆரூபிர க்ரந்தம் அளவுள்ள வாக்ய க்ரந்தத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளினார். த்ரமிட ரென்கிற ரிஷி அந்த வாக்ய க்ரந்தத்துக்கு பாஷ்யம் செய்தருளி னார். குஹதேவரென்கிற ரிஷி அந்த பாஷ்யத்திற்கு டகை செய் தருளினார். இப்படி ப்ரவ்ருத்திதமான ஸாரீரக ஸாஸ்தரார்த்தத் தை ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் ப்ரீதியஃபதியான ஸர்வேஸ்வரனுடைய கடாசூத்தினாலே யதீவஸ்திதமாக ஸாசூதாக்கரித்து, ஸ்ரீமந்நாத் முநிகளுக்கு அறுக்ரஹித்தருளினார். அந்த நாத்முநிகள் ந்யாயுதத் வமென்கிற க்ரந்தத்தையும் செய்தருளி அத்யாத்ம ஸம்ப்ரதாயத்தை அங்குரிப்பித்தார். பிறகு ஆளவந்தாரும் மணற்கால்நம்பி அறுக்ர ஹத்தினாலே அத்யாத்ம ஸம்ப்ரதாயத்தை அடைந்து, வித்தித்ர யம் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம் ஆகமப்ராமான்யம், மஹாபுருஷ நிர்ணயம் இப்படிப்பட்ட க்ரந்தங்களைச் செய்தருளி ஸாரீரக ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தை ஸ்தீபித்தருளினார். பிறகு திருவந்தாழ்வானே பகவத்ராமாநுஜ ரூபமாக அவதரித்து, ஸூத்ரயோதய ஸ்தீபநீயங் களான ஸ்ரீ பாஷ்ய தீப ஸார கீதாபாஷ்ய வேதார்த்த ஸங்க்ரஹ கத்யாதி க்ரந்தங்களைச் செய்தருளி ஸாரீரக ஸாஸ்த்ரார்த்த த்தை யதீவஸ்திதமாக ப்ரகாஸிக்கும்படிச் செய்தருளினார். அவை களுக்குள்ளே ப்ரதீநமான ஸ்ரீபாஷ்யத்தினுடைய அர்த்தமானது க்ரமமாக அநபேக்ஷித ஸங்கோச விஸிஷ்ட அபேக்ஷிதார்த்த விஸ் தாரத்துடன் இங்கு ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றது.

சுவிஹுவம் ஜநஸ்ரெஃ ஹம்ஹாஹிஃவே

விநகவிவிய ஹுதவ்யாத ருக்ஷைக ஶீக்ஷை |

ஸ்ரீமதிஸ்ரீரவி விநீஷெ ஸ்ரீஹ்ணி ஸ்ரீநிவாஸெ
ஹதஃ 22 பரவநிங் செஃஷீ ஹக்ஷிரஹ்வா ||

இந்த ஸ்லோகத்தாலே தாம் செய்தருளுகிற ஸ்ரீமத் பாஷ்யத்திற்கு அவிஞர் பரிஸமாப்தி நிமித்தமாக ஸ்ரீயஃப்தி விஷயகபக்தி ப்ரார்த்தநா ரூபமான மங்களத்தைச் செய்தருளி நாலு அத்யாயங்களிலே ப்ரதிபாத்யங்களான காரணத்வம், அபாத்யத்வம், உபாயத்வம், உபேயத்வம் என்கிற அர்த்தங்களையும் ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். இந்த ஸ்லோகத்திலுள்ள 'ஹக்ஷிஹ்வதஃ' என்கிற அம்ஸம், பாஷ்யகாரர் ப்ரபந்ந ராகையாலே ஸ்வாதீகார விருத்தையான முக்த்யுபாயமாகிற பரபக்தி ப்ரார்த்தனையைச் சொல்லவில்லை; ஆனால் 'ஸ்ரீஹ்வாவஃஷெஹக்ஷிஸாஹ்வாஷெஷி ஜநாஷீஹ்' என்கிறபடியே தாம் செய்யப்போகிற வேதாந்த ஸூத்ரார்த்தத்தின் விஸத ஜ்ஞாநத்திற்குக் காரணமாகிற பகவத் ப்ரீதிரூப பக்தி ப்ரார்த்தனையைக் காட்டுகிறது. ஸ்லோகத்திற்கு ஸாஸ்த்ரார்த்த ஸங்க்ரஹ பரத்வ தஸையிலே வென்றால், பரபக்தியில் தாத்பர்யம்.

'வாராஸாயத்' இத்யாதியான ஸ்லோகத்தாலே, 'ஸ்ரீஹ்ணி தாவலீஷயம் ஸ்ராவ்யக்ஷெந ஸ்ரயொஜநம் - ஜிஜ்ஞாவாக்ஷிஹ்வதஃ ஸஃஷயலி வாவ்ஷீஃ' என்கிறபடியே தம்முடைய க்ரந்தத்திற்கு விஷய ப்ரயோஜந ஸம்பந்தங்களைக்காட்டி, 'யாந்யஸாகம் ஸஃஷரிதாநி' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸிஷ்டாசார ப்ரபந்தமான த்ரு உபாஸந ரூப மங்களத்தையும் செய்தருளினார்.

'ஹ்வஹ்வாயாத' இத்யாதி வாக்யத்தாலே தம்முடைய க்ரந்தத்திற்கு ஸபலத்வத்தை அருளிச்செய்தார்.

ஸூ. ஸ்ராவ்யாஷெ ஸ்ரீஹ்ணி ஜிஜ்ஞாவா |

வேதார்த்த விசாரரூப மீமாம்ஸா ஸாஸ்த்ர மொன்றாகையாலே அதில் பூர்வபாகமான க்ரம் மீமாம்ஸையினுடைய கடைசி

‘ஜீராமலாவடுவடலாட’ இயாதியாலே ஸூத்ரத்திற்கு வாக்க்யார்த்தத்தை ப்ரதர்ஸிப்பித்தார்.

‘தடாலு வுதூகாரம்’ இயாதியாலே கர்மமீமாம்ஸைக்கும் ப்ரஹ்மமீமாம்ஸைக்கும் ஐக ஸாஸ்தர்யத்தை ஸமர்த்தித்தார்.

‘஁யலி஁தாவசு’ இயாதியால் ஸாங்க வேதாத்த்யநத்தை விதிக்கிற வாக்க்யத்திற்கு அக்ஷர ராஸிக்ரஹணமாத்ர பர்யவஸூர நத்தை ஸமர்த்தித்தார்.

‘ததூ கடிவிய லூரூவ’ இயாதியால் கர்ம ப்ரஹ்ம விசாரங்களுக்கு பெளர்வாபர்யத்தை ஸமர்த்தித்தார்.

‘தயால வெடான வாக்கூரநி’ இயாதியால் ஆபாத தீஜைநக வாக்க்யங்களைக்காட்டினார்.

‘நநூ’ இயாதியால் கர்ம விசாரம் வேண்டாமென்கிற ஸங்கையை பரிஹரித்தார்.

‘வாலம்’ இயாதியால் பாஸ்கரமதத்தை அவலம்பித்து பார்ஸுவஸ்தன் ஸங்கித்தான். ‘நெகசு’ இயாதியால் அத்வைதி அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறான். நித்யாநித்ய வஸ்து விவேகம், ஸமதமாதி ஸாதூர ஸம்பத், இஹ அமுத்ர பலபோக விராகம், முமுக்ஷுத்வம் என்கிற ஸாதூர சதுஷ்டயம் ப்ரஹ்ம விசாரத்திற்கு பூர்வ வ்ருத்தம் என்பது அத்வைதிகளின் மதம். தாபத்ரய அபிஹதியானது பூர்வ வ்ருத்தமென்று யாதவ பாஸ்கர மதம்.

‘஁நகலூகூ ஹவதி’ இயாதியால் மித்யா பூத பந்த நிவர்த்தகமான ப்ரஹ்மாத்மைகத்வ விஜ்ஞானத்திற்கு கர்மாபேசை இல்லா என்கிற அர்த்த ஸ்வபாவத்தைக் காட்டினார்.

‘சுதூதூயுதே’ இயாதியால் லகு வலித்தான்தாரம்பம். ஐக்யஜ்ஞானம் முக்தி ஹேதுவாகில் ப்ரத்யக்ஷ விரோதம் வருமென்று காட்டினார்.

‘சுதூ வாக்கூயுஜூநாடி஁டிவ’ இயாதியால் கர்மயோக ஆரம்பக பக்திரூப ஜ்ஞானமே மோக்ஷஹேதுவென்று

ஸமர்த்தித்தார். கர்மவிசாரமே பூர்வ வ்ருத்தம், ஸீதந சதுஷ்டயம் பூர்வ வ்ருத்தமன்று என்று ஸமர்த்தித்து லகு வித்தாந்தத்தை நிகமித்தருளிஞர்.

‘விரொயாடி வுரீணகா விதஸூரூ வயொஜநாகி ஜூநரீதஸூ ஹெதூகா ஸூரூகெஃ ஸாரீயூதொவிய || ஸாரீயூதொவிய ஸாரீயூதொவிய ஸாரீயூதொவிய || ஸூவணாஜிகூ ரொஹிஜ வாக்யூராய் விஹொலிகா || [அதாவது:— விரொய: - வஸ்து விரோதம். சுஹூரீணகா - கர்ம ஜூநரீதேது த்வத்தில் ப்ரமாணமில்லை. விதஸூரூ வயொஜநாகி - கர்ம ஜூநரீதிற்கு சித்த ஸூத்தி. மாத்ரீதேதுத்வம். ஜூந ... ஸூரூகெஃ - ஜூநரீததுக்கே அவித்யா நிவ்ருத்தி ஹேதுத்வம். ஸாரீயூதொவிய - வஸ்து ஸாமர்த்யத்தால் என்கிறபடி. ஸிஷ்டம் ஸ்பஷ்டம்.] என்று கர்மவிசாரம் பூர்வவ்ருத்தமன்று என்கிற விஷயத்தில் அத்வைதி சொன்ன ஆறு ஹேதுக்களில் வஸ்து ஸாமர்த்ய வ்யதிரிக்தங்களான ஐந்து ஹேதுக்களை, உபாய பரமான வேதாந்த வாக்யங்களைப் பர்யாலோசித்து இந்த லகு வித்தாந்தத்தில் நிராகரித்தார். வஸ்து ஸாமர்த்யமாவது - மித்யா பூதமான ஸம்ஸாரபந்தத்தை நிரவிக்கிற ப்ரஹ்மாத்தமைகத்வ விஜ்ஞாநத்திற்கு பேதாவலம்பியான கர்மாபேகை இல்லை என்பது தான். இந்த வஸ்து ஸாமர்த்ய ரூபமான ஹேதுவை மஹா பூர்வ பக்ஷத்தில் உபந்யாஸம் செய்து மஹாவித்தாந்தத்தில் உபேய பரமான வேதாந்த வாக்ய பர்யாலோசனையினாலே நிராகரிக்கிறார். அதில், ஸூக்ரமதத்தில் ப்ரஹ்மாத்தமைகத்வ விஜ்ஞாநம் உபாயம், நிர்விஸேஷ ப்ரஹ்மம் உபேயம், அநிர்வசநீய அஜ்ஞாநமும் தந்மூலமான ப்ரபஞ்சமும் நிவர்த்யம். இந்த மூன்று அர்த்தத்தையும் ‘யடிவூரூஹூ’ இத்யாதி வாக்யங்களாலே மஹாபூர்வபக்ஷத்தில் விஸ்தரேண ப்ரதர்ஸிப்பிக்கிறார்.

காரக்குறிச்சி. அப்யமாசார்யர்.

ஸ்ரீ:

மோக்ஷ ஸ்வரூபம்.*

லோகாயதமதம்

இந்த மதத்தில் ஸரீரமே ஆத்மா என்று சொல்லப் படுகிறது. லௌகிகினுள் அரசனே ஈஸ்வரன். ப்ரத்யக்ஷம் தவிர வேறு ப்ரமாணம் இல்லை யாகையினால் ப்ரத்யக்ஷ த்ருஷ்டங்களான சந்தந குஸுமாதிகளே போக்யங்கள். இதைத் தவிர ஸ்வர்க்க மோக்ஷாதிகள் இல்லை. 'ஃஸரீரம்' என்கிற வ்யவஹாரம் 'ஸிவாவாதுக்ஷய) ஸரீரம்' என்பதுபோல கௌணம். 'ஸூக்ஷ்மொஹம்' 'ஹ்ராஹ்ணொஹம்' இத்த்யாதிகளாகிற ஸர்வாநுபவ வித்தமான ஸரீர அபேதாநுபவத்தினால் 'ஸரீரமே ஆத்மா' என்பது ப்ரமமன்று. அசேதநமான ப்ருதிவ்யாதி ஸங்காதத்தினால், தாம்பூல சூர்ண யோகத்தினால் ராகம்போல, ஜ்ஞாநமுண்டாகிறது. இப்படி ஒப்புக்கொள்வதற்கு, ஒருவனாலும் செய்யப்படாததாய் ப்ரத்யக்ஷ வித்தமான கண்டகதைக்ஷண்பாதியும் ரூப ரஸாதி வைசித்ர்யமும் ஒளக்ஷண்பாதி ஸக்தியும் ப்ரத்யக்ஷமான த்ருஷ்டாந்தங்கள். வெட்டின கிளை உய்யக் காண்கையாலும், ஸரீரத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஆத்மா ஒருவன் அங்கீகரிக்கக் கூடியவனன்று. த்ரம் அத்ரம் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் கீர்த்தி அகீர்த்திகளாகிற பலங்களுக்கே ஒழிய வேறு இல்லை. ஆகையினால் வேத வைதிக வாக்யங்கள் விப்ரலம்பக வாக்யங்களே என்பார்கள்.

'ஸரீரமே ஆத்மா' என்பதை ப்ரத்யேகமா? ஸமுதாயமா? என்று விகல்பித்தால், நிர்ருபிக்க முடியாததினாலும், அவயவத்திலில்லாத ஜ்ஞாநம் அவயவிக்கு உண்டாகா தாகையினாலும், அவய

* இது, சென்ற ஸ்ரீமதுராந்தக மஹாஸங்கத்தில் புத்தம்கோட்டகம் ஸ்ரீ. உப. வித்வார். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸத்தின் ஸங்க்ரஹம்.

வங்களுக்கு ஜ்ஞாநமுண்டானால் ஸரீரம் பஹு-நாயகமாக ப்ரஸங்கிக்கையாலும், ஸரீர அவயவங்களில் சீய்யு புத்தி அபாதிதையாய் உண்டாகையினாலும், ஸிசூரவசூலெடி வ்யவஹாரம் தன்னுடைய ஸரீராத்தலெடி வாஸநாஜநபூலூசி மாகையினாலும், கீர்த்தி முதலியவைகளில் அபேக்ஷ யில்லாதவர்களும் தர்மத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கையாலும், வெட்டின மரத்தில் அந்ய ஜீவ ப்ரவேஸத்தினால் துளிர் உண்டாவதாலும், கண்டக கைக்ஷண்யாதிகள் ஈஸ்வர ஸங்கல்ப லித்தங்க ளாகையாலும், ஆத்மா ஸரீர அதிரித்தகை வித்திக்கிறான். பின்னும், ஒருவனால் அநுபவிக்கப்பட்டதற்கு மற்றொருவனுக்கு ஸ்ம்ருதி கூடாதாகையால், இந்தரியாத்தம் வாதமும் கூடாது. பரம ஸுகமான ஸஷூப்தியைக்கண்டு பயப்படவேண்டி வருவதால் ஜ்ஞாநாத்மவாதமும் கூடாது. மாதாவினுடைய அவயவ ஸம்பந்தத்தினால் புத்ரனுக்கு ஸ்ம்ருதி உண்டாக ப்ரஸங்கிக்கையால், அவயவ ஸங்க்ராந்தியால் வாஸநை ஸம்பவிக்காது. இம்மாதிரியே ப்ராணாத்ம வாதிகளுக்கும் தூஷணமுண்டாகையினால், இவைகளுக்கெல்லாம் ஆஸ்ரயமாய் ஸர்வநுபவ லித்தமான ஆத்மா நித்யராய் லித்திக்கிறான். இவர்களே பசியின் நிவ்ருத்திக்காக போஜந ப்ரவ்ருத்தி காண்கையினாலும், இந்த மதத்தை ப்ரவ்ருத்தித்தவருடைய வாக்யங்களை நம்பி ப்ரவ்ருத்திக்கையாலும் மற்ற ப்ரமாணங்களையும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது அநாதி வேத லித்த ஈஸ்வர மோக்ஷாதிகளும் லித்தமாகும். க்ஷணிகமாயும் துக்க மிஸ்ராதி தோஷ தஷ்டமாயும் இருக்கும் ஐஹிக ஸுகங்கள், “ வசிவ்ராடூசி-கஸூநா ரெகஸூரம் லூசிபாதநள - கூணவம் காசிநீ லக்ஷு) சித்ரம் கிஸூரா லிகூநா ” என்கிறபடி விரக்தர்களுக்கு அபோக்யங்களாகையினாலும், இவர்கள் சொல்லுமது மோக்ஷமன்று.

பு த் த ம த ம்.

பௌத்த மதத்தில் நாலு பிரிவுகளுண்டு. அவைகளில் வைபாஷிக ஸௌத்ராந்திக யோகாசாரர் என்கிற மூன்று பிரிவுகளிலும் ஜகத் க்ஷணிகமென்னப்படுகிறது. ஆனால் வைபாஷிகள் ஜகத்தை ப்ரத்யக்ஷமென்று ஒத்துக்கொண்டு க்ஷணிக மென்கிறார்கள். ஸௌத்ராந்திகளே, ‘ ஜகத் ப்ரத்யக்ஷமென்று ஜ்ஞாந வைசி

தர்ய சுந்யூயாந்-வவத்யா அநுமேயம், என்று சொல்லுகிறான். யோகாசாரணே, 'ஜ்ஞாநாதிரித்த வஸ்து இல்லாமையினால் ஜ்ஞாந மாத்ரமுள்ளது' என்கிறான். கூணிகமென்று சொல்வது எல்லாருக்கும் துல்யம். இவர்களுடைய மதத்தில் மோகூமாவது - "விஷயொபநாம ஸ குமபு-வ-ஹி ஸகாம ஹாரணம்" அதாவது - வஸ்துவை விஷயீகரிக்காததான புத்தி பரம்பரைதான். இந்த மோகூத்திற்கு உபாயம், இப்படி தெளிந்து பாவிக்கை.

இந்த மதத்தில் இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநமும் கூணிகமாதலால் அதுபூத ப்ரத்யயீஜ்ஞை ஸம்பவிக்காது; ஸ்-ஷ-ப்தியில் ஜ்ஞாந மில்லாததனால் ஜ்ஞாந ஸந்தாநமும் அஸம்பாவிதம்; ஆத்ம நாஸமும், போக ஸாங்கர்யமும், ஸர்வ ப்ரமாண விரோதமும், ஸர்வாநுபவ அபலாபம் முதலான தூஷணங்களும் வரும். உபாவித்தவனுக்கு மோகூமும் வராது; மோகூமும் கூணிகமாகையினால் புருஷார்த்தமுமாகாது.

மாந்யமிகள் என்பவன், 'வஸ்துக்கள் ஒன்றுமில்லை; ஸர்வம்' ஸத்யமென்கிற ப்ரமம் கழிந்து நிருபாதிக ஸ-ஷ்யதா வ்ருத்தியே மோகூம்' என்கிறான். இந்த மதத்தில் ஸர்வஜ்ஞென்று ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட புத்ததேவனும் வந்த்யா ஸ-த ப்ராயணகையினாலும், ஸர்வஜ்ஞன் என்கிற பெயர் மஹாவ்ருகூம் என்பதுபோல ஆகையினாலும், இதற்கு ஆதார ப்ரமாணங்களும் இல்லைமீன்று ஒத்துக்கொள்ளவேண்டி வருகையினாலும், இது "மாநமிலை மேயமிலை" என்று தூஷிக்கப்பட்டது.

ஐ ஜ ந ம த ம்.

இந்த மதத்தில் ஆத்மாக்கள் அந்தந்த ஸரீராநுகுண பரிமாணமுள்ளவைகள். ஈஸ்வரன் கிடையாது. ஆத்மாவுக்கு ராகாதி துக்கமில்லாத ஸ்வாபாவிக ஸ்வரூபாவிர்பாவம் மோகூமென்னப்படுகிறது. தர்ம அதர்மங்கள் ஜகத் வ்யாபியான த்ரவ்யங்கள். முக்தன், நித்யம் ஊர்த்வ கமநம்செய்து ஆலோகா காஸத்தில் ஓரிடத்தில் வலிப்பன். "சுநெகாஊ ஜமஹிவ-ஹி ஹெர-ஹ நர ஹிஹவச" என்கிறபடி ஸர்வம் அநேகாந்தமென்று ஒத்துக்கொள்வார்கள்.

இப்படி ஸ்வரூபவகாவெஹீதேந ஸுக துக்கங்க ளுடைய உபலம்பத்தினால் ஜீவனை பரிணாமியாய் ஒத்துக்கொண்டது, அவனுக்கு ஸ்வரூபநாஸ ப்ரஸங்கம் வருகையினால் அதுசிறம். ஈஸ்வரனை அங்கேரிக்காததனால் அசேதநமான நர்மம் பல ப்ரதாநம் செய்யமாட்டாது. ஸ்ருஷ்டி ப்ரளய வ்யவஸ்தையும் அஸம்பாவிதம். ஆகையினால் இந்த மதமும் “சொன்னார் தாம் சொன்னவெல்லாம் துறவோமென்று.” இத்தயாதியால் துஷிக்கப்பட்டது.

ஸாங்க்ய மதம்.

இந்த மதத்தில் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனையும், நிர்குணனையும், நிஷ்க்ரியனையும், நிரவயவனையும், கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஹீநனையும், அபரிணாமியாகவு மிருக்கும் ஜீவனுக்கு, நிரத்யமாய் ஸ்வதந்த்ரமாய் நிரவயவமாய் நிஷ்க்ரியமாயுமுள்ள விபுவான ஞ்ஞாத்யாஸத்தினால் ஸம்ஸாரமென்கிறது. ப்ரக்ருத்த்யாத்ம பேத ஜ்ஞாநத்தினால் மோக்ஷம். புருஷன், ப்ரக்ருதி ஸாந்நித்யத்தினால் அதற்குண்டான கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகளை தாம் அந்யஸிக்கிறான். இந்த ப்ரம நிஷ்ருத்திதான் மோக்ஷமெனப்ப்படுகிறது.

இந்த மதப்படி ப்ரக்ருதி புருஷன் இருவரும் அறிவு இல்லாதவர்களாகையினால் மோக்ஷார்த்த ப்ரயத்நமே லித்திக்காது; ஜீவனுக்கு முக்தியில் ஆநந்தாநுபவமும் இல்லை; பத்தாவஸ்தையிலேயே நிரத்ய முக்தனாயிருக்கிறவனுக்கு முக்தி ஸாத்யையுமாகாது; அறிவில்லாமையினால் பந்தத்தில் ப்ரமமு முண்டாகாது; அது துக்கமுமன்று; ஜடமான ப்ரக்ருதி புருஷனுடைய மோக்ஷத்திற்கு ப்ரவ்ருத்தியாது; நியந்தாவான ஈஸ்வரனில்லாததனால் ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயாகி நியமும் அஸம்பாவிதமாம்; விபுக்களான ஆத்ம வஸ்துக்களுக்கு கர்த்ருத்வ மில்லாமையால் போக வ்யவஸ்தை லித்தியாது; ஈஸ்வராதிஷ்டிதங்களான க்ஷீராதிசுநம், சேதநனை பங்கு முதஸியவர்களும், அசேதநையான ப்ரக்ருதியின் ப்ரவ்ருத்திக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகா; இவ்விதமான மோக்ஷத்தை விரும்புவாருமில்லை.

வைஸேஷிக மதம்.

இந்த மதத்தில் ஜீவேஸ்வர்களான ஆத்ம வஸ்துக்கள் ஜடங்கள். தீஸாந்தர ஸுகோபலப்தி இருக்கையால் ஜீவர்களும் விபு

க்கள். இந்த ஜீவர்களுக்கு ஸைக துக்க உபய ஹீநமான பாஷாண துல்ய அவஸ்தை மோக்ஷமென்னப் படுகிறது.

இதில், அநுமாநத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஈஸ்வரனுக்கு கர்ம வஸ்யத்வமும் அநீகத்வமும் அல்ப ஸக்தித்வாதிகளும் ப்ரஸங்கிக்கையாலும் ஜீவன் பாஷாண துல்யமாயுவது இருக்கிறேமென்று அறியக்கூட முடியாது. அபாவ பர்யாயமீன மோக்ஷத்தை அபேக்ஷிப்பது அரிதாகையாலும், ஈஸ்வரோக்தமானதனால் ப்ரமாணமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேதத்திற்கு விருத்தமாய் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையும் ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்தையும் தீர்மபூத ஜ்ஞாநங்களையும் மோக்ஷாதிகளையும் ப்ரக்ருத்யநங்கீகாரத்தையும் ஒத்துக் கொள்வதனால் இதுவும் அதுசிடம்.

அத்வைத மதம்.

இந்த மதத்தில் நித்யமாயும் நிரவயவமாயும் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபமாயும் நிர்விஸேஷமாயு மிருக்கிற யதார்த்த தத்வமான ப்ரஹ்மம் ஐன்றே மித்யாவான அவித்யா ஸம்பந்தத்தினால் ஜீவனாகவும் அசேதநமாகவும் ப்ரமிப்பதாகவும், 'தத்வீலி' முதலிய வாக்யங்களால் ப்ரஹ்மாபேத புத்தி உண்டானால் ஜீவன் ப்ரஹ்மமாகவே ஆகிவிடுகிறதாகவும், அப்படி ஆவதே மோக்ஷமென்றும், இதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாக தரங்கங்களால் சந்த்ர ப்ரதி பிம்பத்தையும் கட ஆகாஸாதிகளையும் அத்வைதிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

இதில் வ்யாவஹாரிகமென்று ஸர்வ பதார்த்தங்களையும் ஒத்துக்கொண்டு, எல்லாம் மித்யை என்கிற மித்யாவான ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு மித்யையான ஜ்ஞாதாவாயும் மித்யையாக பரோபதேஸ ப்ரவ்ருத்தரான மித்யையான பகவத் பாதாதி வாக்யங்களை ஆப்தோபதேஸமாக நம்பி, மித்யா ஸம்ஸாரியான ப்ரஹ்மம் மித்யா மோக்ஷத்திற்கு ப்ரவ்ருத்திப்பது அத்த்யந்தாஸ்சர்யம். ஸர்வத்தையும் வ்யாவஹாரிகமாய் ஒத்துக்கொண்டு ஸர்வம் மித்யை என்பதும், ஸம்ஸருதி துக்க ஸந்தப்பதன் பாஷாண கல்ப பர்யாயமாயும் ஸ்வரூப ஈஸபர்யாயமுமான மோக்ஷத்தை அபேக்ஷிப்பதும், அஹமர்த்தமல்லாத மாம்ஸ க்ரந்திக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வ

மும், ப்ரஹ்மமென்கிற நித்யமூக்தனுக்கு மோக்ஷமென்பதும் ஆஸ் சரியப்படக் கூடியவைதாம். தவிரவும், ஸங்கராசார்ய ப்ரப்ருதி களுக்கு அஜ்ஞாநம் போயும் பேத புத்தியினாலே உபதேஸாதி களும் அஸம்பூவிதமானவைதான். இதனால் வையாகரண யாதவ பாஸ்கராதி மதங்கள் உக்தோத்தரங்கள்.

த்வைத மதம்.

இந்த மதத்தில், ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் அத்யந்த தாரதம்யத் தையும், மோக்ஷாநுபவத்திலும் தாரதம்யத்தையும், குண குணிகளுக்கு அபேதத்தையும், ஸர்வேஸ்வரியான லக்ஷ்மீயாதிகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையும் வேத விருத்தமாக ஒத்துக்கொண்டிருப்ப தால் இதுவும் அநுசிதமே.

ஸ்ரீ விஸிஷ்டாத்வைத மதம்.

ஸ்ரீயஃ பதியாய் ஹேய ப்ரத்யநீகஸ்ய கல்யாணகுண நிவா ஸஸ்ய நித்ய விபுவாய் ஜ்ஞாநாநந்தாதி ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வாபாவிக ஜ்ஞாநாதி ஷாட் குண்ய விஸிஷ்டஸ்ய உபய விபூதி நாதஸ்ய நித் யமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹ விஸிஷ்டஸ்யும் இருக்கும் நாரா யணனே, நித்யஸ்யும் ஜ்ஞாநாநந்தாதி ஸ்வரூபஸ்யும் ஜ்ஞாதாவா யும் அணுவாயும் ஆவிர்பூத அபஹத பாப்மத்வாதி குண விஸிஷ்ட ஸஸ்ய ஜீவன் வைகுண்டமென்கிற தேஸவிஸேஷத்தில் அஸ ரீராகவாவது ஸஸரீராகவாவது அநுபவித்துக்கொண்டும், அவ் வநுபவ பரீவாஹமான கைங்கர்யாதிகளைப் பண்ணிக் கொண்டு ம் தன் இஷ்டாநுகுணமான போக்ய வஸ்துக்களை, “ ஸயஸி லீக்யு லொககாரொ லவதி ” என்கிறபடி ஸ்ருஷ்டித்து அநுபவித்துக் கொண்டும் ஈஸ்வரனோடு ஸமானபோககை இருப்பது இந்த மதத் தில் மோக்ஷ மென்னப்படுகிறது. ஆனால் ஈஸ்வரனுக்கு அஸா தாரணமான ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஜகத் வ்யாபாரமும், லக்ஷ்மீபதித்வா திகளும் ஸ்வரூப விபுத்வாதிகளும் ஜீவனுக்கு ஸம்பூவிதங்க ளன்று. ஜீவர்களான நித்யர்களுக்கும் முக்திகால தாரதம்யமுள்ள முக்தர்களுக்கும் ஆநந்தாநுபவத்தில் தாரதம்யமில்லை. அந்த நித் யர்களுக்குள்ளும் நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணுகிற அநந்தாதிகளுக் கும் “அதைப் பார்த்து உகக்குகிற முக்தர்களுக்கும் ஆநந்த தார

தம்யமில்லை. கர்ம மூலமான ராகாதி தோஷமில்லாததனால் ஒருவர் பண்ணும் கைங்கர்யத்தில் மற்றொருவர் ஆசைப்படுவதுமில்லை. ஈஸ்வர ப்ரீதி ரூபமான பலத்திலும் கைங்கர்யம் செய்பவருக்கும் அதைச் செய்யாதவருக்கும் வாசி இல்லை. இவ்விதமான மோகூத்திற்கு கர்ம ஸம்பந்த மில்லாததனால் கர்ம நாஸ ப்ரயுக்தமாய் ச்யுதி இல்லை. ஈஸ்வரன் அநந்யேஸ்வரனாகையினாலும் ஸத்ய ஸந்கல்பனாகையினாலும் அவனால் ச்யுதி இல்லை. இச்சீத்தால் முக்தனுக்கு ஸர்வபோகமும் கிடைக்கு மாகையினால் போகேச்சையால் புந்ராவ்ருத்தி இல்லை.

சதுர்முகாதி லோகங்களிலுள்ள ஸுகாதுபவம் “ ஊனதெ வெ நிரயாலாத ” என்கிறபடி ப்ரஹ்மாதுபவாபேகூயா நரக துல்யங்க ளாகையினால் அறிவுள்ளவர்களால் அர்த்திக்கப்படுகிற தில்லை. இந்த ப்ரஹ்மாதுபவமே புருஷார்த்தமென்கிற பதத்திற்கு முக்யார்த்த மாகின்றது.

இவ்விதமான மோகூ மிருப்பதில் அநாதியான வேதம் ப்ர மாணுமாகையினால் யுக்தி விரோதம் சொல்லமுடியாது. ப்ரமாணங்கள் நிற்க, யுக்தியால் ஆலோசித்துப் பார்த்தாலும் ஸம்ஸார ஸுகத்தை அல்பமென்று விட நினைத்திருப்பவர்களால் விஸ்வவலிக்கக்கூடிய மோகூதம் ஸ்ரீ விஸிஷ்டாத்வைத வலித்தாந் தத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாகவே ஆகும். ஜீவன்களுக்குப் பாரதந்ந்ரயும் ஸ்வாபாவிச மாகையினால் மோகூத்திலும் பரதந்ந்ரகைவே இருக்கிறான். ஆனாலும் ஜீவனுக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் விருத்தேச்சை அவ்விடத்தில் உண்டாகா தாகையினால் இந்தப் பாரதந்ந்ரயம் துக்கு ஹேதுவன்று. இந்த அர்த்தத்தை “ ஹொமா ஊபெ ” இத்யாதியாக பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீ நிவாஸாசார்யர்.

ஸ்ரீ:

ம ன் க ள ர ஸ ர ல ந ம்.

ஹேயப்ரதயுநீகனாயும், ஸகலகல்யாண குணங்களையுடைய வனாயும் இருந்துகொண்டு, தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு ஸகல அமங்களங்களையும் போக்கி, எல்லா மங்களங்களையு முண்டாக்கிக் கொண்டு ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வேஸ்வரானிருக்கின்ற நென்றும், அவனே நமக்கு ரக்ஷகனென்றும், ப்ரணவத்திற் சொல்லியபடி தெளியக்கண்டு, அநுஸந்திக்கும் தஸை ஜ்ஞாநதஸையாம். அந்தத் தஸையில் “களைவாய் துன்பம் களையாதொழியாய்” என்கிறபடியே ஸகல அநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளுக்கும் அவனே கடவன் என்று ஜ்ஞாநிகள் இருப்பர். இந்த ஜ்ஞாநிகளே பகவானுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களை அநுஸந்தித்து, ப்ரேமம் நிரம்பவும் தலையெடுத்து, பகவானுக்கு என்வருகிறதோ என்று மனம் கலங்கி, பகவானுடைய ஜ்ஞாநஸக்திகளை மறந்து, அவன் ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கப் பொறுமையில்லாமல், மஸஸ-மறுகுவர். ஈஸ்வ ரானுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் ஸௌகுமார்யத்தையும் நன்றாய் த்தெரிந்து பரிவர் இல்லாமையையும், ப்ரதிகூலர்கள் இருப்பதையும் கண்டு, வயிறு எரிந்து, தன்னை ரக்ஷகனாகவும், பகவானே ரக்ஷி க்கப்படு மவனாகவும் தடுமாறி நினைத்து, பல்லாண்டுபாடி, அவ னுக்கு மங்களமுண்டாக வேண்டிமென்று, பக்தனொருவன் ப்ரார த்திக்கும் தஸைக்கு மங்களாஸாஸந தஸையென்று பெயர்.

இப்படி ஸர்வரக்ஷகனைத் தான் ரக்ஷிப்பதுபோல நினைத்தல் அவனுடைய அத்தயந்தபாரதந்தர்யத்துக்கு விரோதமன்று என்றும், இது ஸ்ரேஷ்டமான தஸையென்றும் ஆசார்யர்கள் அநே கர் நிர்வஹித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு ஸிஷ்டாசாரம் இருக்கிறதை க்கொஞ்சம் காட்டுவோம்.

மஹாஜ்ஞாநிகளில் முக்யமானவர் ஜகதர் என்ற ப்ருஹ்மஜ் ஞாநி. இவர் தனுர்ப்பங்கத்தால் பெருமானுடைய ஸக்திவைபவ

த்தைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும், லீலயம் லீ தூ 22 ஸு-தா ஸஹ யஜுஷரீ தவ - ப்ரதீஹி ஹெநாஃ ஹ்யஃ தெ வாணிஃ ம்யஹீஷ வ வாணிநா” அதாவது - ‘ஆபிஜாத்யாதிகளால் பெருமையுடைய இவனை கைக்கொண்டருளும்’ என்று சொல்லி, இவ்ருடைய அழகையும் ஸௌகுமார்யத்தையும் கண்டு கலங்கி, “இச்சேர்த்திக்கு யாதொருதீங்கும் வராமலிருக்கவேண்டும்” என்று “ஹ்யஃ தெ” (கேதமமுண்டாக வேண்டும்) என மங்களாஸாஸநம் செய்தார்.

பெருமானுடைய ஸகல வைபவமும் தெரிந்தவளான லீ தா ப்ராட்டி பெருமாள் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிக்கொள்ள தில்யா லங்காரராய், தஸரத சக்ரவர்த்தியின் திருமாளிகைக்கு எழுந்த ருளும்போது, அவரழகில் தோற்றி, ப்ரேமத்தால் கலங்கி, “சூசிரா ர 22-வவ்யாஜி 30-மஹாந்யூஷிஷ்ய-ஷீ” என்று வாசல்வரையில் மங்களாஸாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு பின்சென்று “வருவ-ராஃ ஶிஸம் வஜ்யயரொ ஶகிணாம் வாது தெ யஃ - வராணம் வஸூரி சாசிராமம் யமெஸ ஶுருதூராம் ஶிஸம்” என்பதாக, திக்பாலர்களை பெருமானுக்கு ரக்ஷகராக அபேக்ஷித்தாள்.

“ஶஹம்வெஷி 22-ஹாது 20-நாசிஃ ஶதூ வராசூசி” என்று பெருமானுடைய ஸக்தி வைபவத்தை நன்றாய்த்தெரிந்த விஸ்வா மித்ரர் தம்முடைய யாகம் நிறைவேறும்படி பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போகும்போது, நாடகை ஆரவாரத்தடன் ஆக்ரமித்து வருகிறதைப்பார்த்து, பெருமானுடைய ஸௌகுமார்யத்துக்கு என்வருகிறதோ என்றுபயந்து, “விஸூரி தூஷ்ய-ஸூஷிஷ்ய-ஶு-ஶூரோணாஷிஷ்ய-தூ-ஷிஷ்ய-ஶூஷி ராவவ யொரஸூ-ஜயஹெவாஶுஶரீஷத” என்று, தாம் முன்னின்று அவனை ஹுங்கரித்து, ராமலக்ஷ்மணர்களுக்குத் தீங்குவாராதிருக்க மங்களாஸாஸநம் செய்தார்.

தண்டகாரணயத்திலே ரிஷிகள் தங்களுடைய ஆபத்தைரிவ்ருத்திக்கும்படிக்கும் அபிமத விர்த்தியைக் கொடுக்கும் படிக்கும் ராக்ஷஸர்களுடைய க்ரௌர்யத்தினின்றும் தங்களை விடுவிக்கும்

ந்தும் ராமபக்தீனாகலாம் என்பதை மறந்தார். இவரை த்ருப்தி செய்விப்பதற்காக கபோதோ பாக்யநம் முதலான கதைகளும், விபீஷணர் சரணுகதியால் ப்ரபத்தி ஸாஸ்த்ரமும் வெளியிடப் பட்டன.

ஜடாயுவோ, ஜநஸ்தாநத்தில் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களை யும் பெருமாள் ஜயித்தவீரத் தன்மையை அறிந்திருந்தும், தாம் ராவணனால் தோல்வியடைந்து குற்றுயிரா யிருக்கும்போது, பெருமாள் லீதாப்பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டு வருகையில் “யாரொஷ யிஷிவாய - ஸ்ரீஹ்ருஷ்ணலி சிஹாவமெ - லா டெவீ 32 உபுராணா ராவணெந்நாஹயம் ஹுகம்” [அதாவது-“என்னு டைய உயிரையும் உமக்கு நிய்யப்ராணன் போலிருக்கிற பிராட் டியையும் ராவணன் அபஹரித்துப் போய்விட்டான்”] என்று சொல்லும்போது, பிராட்டியின் பிரிவால் பெருமாள் அடைந்திரு க்கிற தளர்ச்சியையும் ஸௌகுமார்யத்தையும் ராக்ஷஸர்களின் ஸ்வபாவத்தையும், நினைத்து, “சூய-ஹ்ருஷ்ண” என்று பெருமானு க்கு ஆயுஸ்ஸைப் பிரார்த்தித்தார்.

ஸருங்கிபேரபுரத்தில் பெருமாள் எழுந்தருளினபோது இளை யபெருமாள் நிர்மித்த ஸயநத்தில் அப்பெருமானும் பிராட்டியும் பள்ளிகொண்டருள, அவ் விளையபெருமாள் தாம் உறங்காமல் வெகு ஜாக்ரதையாப் பெருமானுக்கு என்வருமோ என்று அஞ்சி, முதகில் அம்பரூத்தாணியும் கையில் வில்லுமாகப் பெருமானை ப்ரதக்ஷிணம் செய்துகொண்டே இருந்தார். குஹப்பெருமாள், “இவனும் ப்ரதனுக்கு ஒரு தம்பிதானே; இவனும் ராஜ்யத் துக்காகப் பெருமானை ஏதேனும் செய்யக்கூடும்” என்று அவர் மீதம் ஸங்கையுடையவராகி, தாம் விழித்திருந்து ஜாக்ரதையா ய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அவருடன் கூடவே அவரிரு க்குமிடத்தி லிருந்த அவர் பரிவாரம் எல்லாரும், “இவர் ஜாதி யில் ஒரு வேடர்தானே” என்று அந்த குஹப் பெருமானிடத்து அதிஸங்கையோடு அவர்களும் உறங்காமல் பாதுகாத்தார்கள்.

பிள்ளை யிறங்காவில்லை தாஸர் என்று ஒரு மஹான் எழுந்தருளியிருந்தார். அவருக்குப் பெருமாள்தாம் ரக்ஷகர் என்று தெரியும். ஆயினும் ப்ரேம பரஸாராய், விரஹவைலக்ஷணயத்தில் ஈடுபட்டு ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதன் உத்ஸவத்தில் வெளியில் எழுந்தருளும்போது ஏதாவது ஒரு சலநம் பிறக்கில் நம் ப்ராணனை விடுகிறதென்று, சொட்டை என்கிற ஓர் ஆபுதத்தை உருவிப் பிடித்துக்கொண்டு ஸேவிப்பர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிஷ்டையில் 'மேற் சொன்னவர்களைவிட ஆழ்வார்களின் நிலைமை ஸ்ரேஷ்டமானது. அவ் வாழ்வார்களில் பெரியாழ்வார் மஹாஸ்ரேஷ்டர். அப் பெரியாழ்வாரைத் தவிர்த்த மற்ற ஆழ்வார்கள் பகவத் விக்ரஹ வைலக்ஷணயத்தை அநுஸந்திக்கையில், அந்த அநுபவம் இல்லாது ஆற்றாமை காரணமாக, "கண்ணபுரம் ஒன்றுடையானுக்கு அடியேன், ஒருவர்க்கு உரியேனோ?" என்றபடி, பகவாதுக்கே அடிமைபென்னும் பகவத் ஸேஷத்வத்தையும், "உற்றதும் உன்னடியார்க்கு அடிமை" என்றபடி பாகவத ஸேஷத்வத்தையும் தங்கள் ஆற்றாமையால் மறந்து, ரோஷமும் வெறுப்பும் உண்டாகி, 'கழகமேறேல்' என்றும், 'போரு நம்பி' என்றும், 'வெஞ்சிறைப்புள்' என்றும் கோபமாய் வசிக்கி, பகவத் ஸௌந்தர்யத்தில் மறஸ்ஸு சென்று, இப்படி ஸ்வரூப விரோதமாகத் தோற்றுவிக்கும் செயல்களைப் பண்ணுவிப்பதால், அவ்வாழ்வார்கள் ஸ்வப்ரயோஜநமே விஸேஷமென்று எண்ணுவதுபோலப் பிறருக்குத் தோன்றும். பெரியாழ்வாரோ இந்தப் பகவத் ஸௌந்தர்யத்திலே ஈடுபட்டு, ஸ்வரூப விரோதமாகத் தோற்றும் கார்யத்தில் ப்ரவேசிக்குமில் அந்த ஸௌந்தர்யத்துக்கு என் வருகிறதோவென்று வயிறு எரிந்து, தன் ப்ரயோஜநத்தைக் கொஞ்சம்கூட நினையாமல், பகவானுடைய ஸேவைக்கும் பாகவதநுபவத்துக்கும் என்ன தீங்கு வருகிறதோ என்று தடுமாறி, அவை மேன்மேலும் வருத்தி யடையவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திப்பார். இந்த மங்களாஸாஸந நிஷ்டை நமக்கு எல்லாம்

யாத்ரையாய் இருக்கவேண்டும். இதை உத்தேசித்தே ஆசார்யர்கள் ஸேவாகாலங்களிலும் சாற்று முறைகளிலும் உத்ஸவாதிகளிலும் பெரியாழ்வார் பல்லாண்டு பத்துப் பாட்டுக்கும் மிகப்பிராநாயம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட பகவத் ஸௌந்தர்யத்துக்கு என்வருகிறதோ என்று பெரியாழ்வார் பல்லாண்டு அருளிச்செய்ய, பெருமாள் தாம் மல்லவர்க்கத்தை ஓர் ஆயாஸமு மில்லாமல் அழித்த தம் முடைய புஜபலத்தை அவ்வாழ்வாருக்குக் காட்ட “திண்டோள் மணிவண்ணை” என்று அந்தத் தோள்களுக்கு மங்களாஸாஸநம் செய்ய, அதற்குப் பெருமாள் தம்மிடத்தில் பிராட்டி எப்போழ்தும் “அகலகில்லேன் என்றிறையும் அலர்மேல்மங்கை” இருக்கிறாள் என்று காட்ட “திருமங்கையும் பல்லாண்டு” என்று நித்யமாய் அந்தச் சேர்த்தி நடக்கவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, பெருமாள் மஹா ஸக்தியுள்ள சக்ரம் தம் ஆயுதம் என்று காண்பிக்க “ஆழியும் பல்லாண்டு” என்று அச்சக்ரத்தாழ்வான் விஷயமாயும் மங்களாஸாஸநம் செய்து, பிறகு, “அப்பாஞ்சஜந்யமும் பல்லாண்டு” என்று ஸங்கத்திற்கு மங்களாஸாஸநம் அருளிச் செய்தார்.

இப்படி பகவானுக்கு அதிஸயத்தை விளைவிக்க வேண்டும் என்பதே இந்த மங்களாஸாஸந நிஷ்டையின் முக்ய தாத்பர்யம். இந்த நிஷ்டையில் சேஷத்வ பாரதந்த்ரியத்துக்கு விரோதமாகத் தோற்றக்கூடியது யாதொன்று மில்லை. இந்த நிஷ்டையே முக்யமென்றும், உடையவருடைய அபிப்ராயமும் இதுவே என்றும் நம் ஆசார்யர்களில் அநேகர் நிர்வஹித் திருக்கிறார்கள். மேற் சொன்ன விஷயங்கள் திருப்பல்லாண்டு பத்துப்பாட்டையும் வ்யாக்யாநத்துடன் ஸேவிக்க இந்த அர்த்தம் விஸதமாய் விளங்கும்.

எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார்.

வேதாந்த தீபிகை.

குகுள விடுகுவ ரகூறலரலரி தரிநாஃ

யஃ வுரா ஸவதொகீழ் |

வனஷா செஷெஸயாநா > துவிபிபிணி

செருணிபுகூலிராபா

ஸூரபா பிடுகிபுஷீயா உகையதிபா

வெணரஜம் ஹி ரஜெ ||

(0) நீம காராபி உபாஹம் யபுகுமதிமகம்

வகூடுமெயுஜீவீநம்

பிவிதெஸநமெநம் பிவிஷெயிவசீம்

ஸூபுகூலூபநீயம் |

ரஜெகூடுதவதீணம் நிரவபிஸவபா

பெராபாநனிசீகூ

புஷ்டுநாநுக கபாவி வுலவகி ஸஹதெ

நெவ வ ரொவநமெ ||

ஸகுரிஸுதநிவாஹநா விமலிதம்

ரஜெஹஜெஸயம்

புஷ்டு புராவிஸகுவிவிபுரவயக

ஸூாதும்விவி தூயுபம் |

தூயுனொபயஸாரலாநபயாரம்

வபூணவாணூரிபம்

ஸஸூதூஹபிவாபவாநி நிதராம்

கூடுஷாவி ஸகீம் வராபு ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே அக்ஷயநுலிஷு வாஸ்யஷுணே நம:.

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து

ஸிஷ்யஸபையின்

1912 - ஸூத்திய அறிக்கை.

ஸ்ரீ மதுராந்தக மஹாஸங்கத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸம்பந்தாயத்தின் அபிவ்ருத்தியையும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ரு லிஹமனது நியமந்தின் அடியாகப் ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ ஸந்தியின் க்ஷேமத்தையும் உத்தேசித்து, ஏற்படுத்தின இந்தஸபையின் மூன்றாவது ஸம் வத்ஸரம் சென்ற புரட்டாசி மாஸத்துடன் பூர்த்தியடைந்தது. நடந்தவரு வுத்தில் இந்தஸபையார் தங்கள் அபிஷ்ட ஸித்யர்ந்தமாகச்செய்த க்ருஷி களையும் நடத்திய வியாபாரங்களையும் ஸங்க்ரஹமாக விஜ்ஞாபிக்கிறோம்.

ஸபையின் அபிவ்ருத்தி.

ஸபையின் அபிவ்ருத்திக்காக, நடந்தவருஷத்திற்செய்த முயற்சிகளில் பலபாகத்தில் சில அம்ஸங்கள் கொஞ்சம் அறுகூலமாகவும் மற்றும் சில அம்ஸங்களில் பூர்வஸ்த்தியிலேதான் இருப்பதாகவும் சொல்லவேண்டியிருக் கிறது.

உபஸபைகளும், அதன் அங்கத்தினரும்.

இந்த வருஷாரம்பத்தில் உபஸபைகள் சென்னை, தஞ்சாவூர், மஞ்சக் குப்பம், பெங்களூர், கோயம்புத்தூர் ஆகிய இந்தவிடங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட டிருந்தன. வருஷமுடிவில் மதுராந்தகத்தில் ஒருபிரிவு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இப்படி அநேக இடங்களிலீ அபிமானம் ஸபைகளுக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அவற்றின் அங்கத்தினருடைய ஸங்க்யை மட்டும் அதிகமான தாகச்சொல்ல இடமில்லை.

உபந்யாஸங்கள்.

ஸபையின்து அபிவ்ருத்தியின் பொருட்டு நடந்தவருஷத்தில் உபயஸ்ரீ இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யரால் பெங்களூரில் சில உபந்யாஸங்கள் செய் ப்பட்டன. விஸிஷ்டாத்வைதம், பக்தியோகம், வர்ணஸ்ரமதர்மம் முதலிய லிஷ்யங்களைப்பீற்றிச்செய்த உபந்யாஸங்களை ஸ்ரீமான ஜட்ஜுரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், ப்ரொபெஸர் க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் முதலியோர் வந்திருந்து ஆதரித்தார்கள்.

நிர்வாஹ ஸங்கத்தின் கூட்டம்.

சென்றவருஷத்தில் இரண்ட்தரம் இந்தஸபை கூடிற்று. முதல் கூட்டம் ஸங்க்யையில் குறைவாகி, ஸபை வ்யாபாரங்கள் தபால்மூலமாக நடத்தும்படி ஆயிற்று.

ஸ்ரீவேதாந்ததீபிகை.

இந்தப்பத்திரிகையின் முதல் வருஷத்துக்கணக்குகள் ஸ்ரீ. உப. ஏ. வரதாசாரியரால் பரிசோதிக்கப்பட்டன. அவர் தமது பரிசோதனை அறிக்கையில், வருஷம் ஒன்றுக்கு இப்பத்திரிகைக்கு ரூபா ஆயிரத்துக்குக் குறைவில்லாமல் திரவியம் எடுத்துவைக்க வேண்டுமென்றும், சுமார் எண்ணூறு ரூபாய்தான் பத்திரிகையினின்றும் வரக்கூடுமென்றும், இருதூறு ரூபாய் முன்னதாகப்பணம் கையில் இருக்கவேண்டுமென்றும், குமாஸ்தாபண்டிதர்களுக்கு உபகரிக்கவேண்டிய அம்சத்தில் செலவு அதிகம் செய்யவேண்டுமென்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். நடந்தவருஷத்தில் நிர்வாஹஸபையார் வெகுஸ்ரமத்துடன் பத்திரிகையை நடத்திவந்தார்கள். இந்தப்பத்திரிகையை நடத்துவதே ப்ரதான கைங்கர்யம் என்று ஸபையார் நினைத்திருப்பதால், அதற்குத்தகுந்த மூலதந்ததைச் சேர்த்து, உதவிசெய்வது முக்யமாகிறது.

ஸபையின் கணக்குகள்.

ஸ்ரீ. உப. சித்தூர் ஹைகோர்ட் வைக்கீல் டி. கே. நரவிஹ்மாகாரியர் ஸ்வாமி ஆடிடராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் ஸபையின் கணக்குகளைப்பரிசோதனை செய்து, ஓர் அறிக்கையும் அனுப்பியிருக்கிறார். அஃது இதனுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

1912ஆவத்திய ஆடிடருடைய அறிக்கை.

(1-10-11 முதல் 30-9-12 வரையில்.)

இந்த வருஷாரம்பத்தில் கையிருப்பு ரூபா 18-15-0; முடிவில் கையிருப்பு ரூபா 33-15-3. வருஷத்தில் மொத்த வரவு ரூபா 674-1-6. இதில் கடனாகவாங்கின தொகை 340-0-0 ம் வாயீஸ் ரூபா 10-0-0 ம் போக க்ரமமான வரவு ரூபா 324-1-6.

செலவு மொத்தம் ரூபா 659-1-3 இந்தத்தொகையில் வேதாந்ததீபிகைக்குக் கடனாகக்கொடுத்த ரூபா 170-0-0 போக பாக்கிஸபையின் க்ரமமான செலவு.

ஸபையின் ரொக்கச்சிட்டா:—இதில் வரவு செலவு தொகைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் 136, 155-ம் பக்கங்களில் செலவு செய்திருக்கும் காலங்களுக்குப்பிறகு கணக்கு எழுதிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக்கில்லாமல் அந்தக்காலங்களிலேயே எழுதிக்காட்டுவது உசிதம்.

[இது மகாஸங்கம் நடந்தகாலத்தில் அதற்காகச் செய்யப்பட்ட செலவாதலால் ஸங்கம் முடிந்தபிறகு ஒரேதேதியில் அச்செலவுகள் எழுதப்பட்டன:—கார்யதரிசி.]

ரஃதுகள்:—கேவலம் சில்லறையான தொகைகளுக்குத்தவிர மற்றத்தொகைகளுக்குக் கூடியவரையில் ரஃதுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சிலரஃதுகள் கொஞ்சகாலம் தாமதித்து வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. [தஞ்சாவூர்ப்பிரிவில்லிருந்து கணக்குகள் வந்தமையால் ரஃதுகள் தாமதமாக வந்தன—கார்யதரிசி.] ரயில்செலவுகளுக்கு தக்கரஃதுகள் இருத்தல் உசிதம்.

சந்தாதார் ரொஜிஸ்டர் ஸரியாகவைக்கப்பட்டிருக்கிறதாக ஏற்படவில்லை. தபால்செலவுகள் ரொக்கச்சிட்டாலிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபரத்யேகமாக ஒருபுஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டு, மாதமொருமுறை சிட்டாவில் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால் உசிதமாயிருக்கும். தவிர, கணக்குகள் 3 - அல்லது 6 - மாதத்துக்கு ஒருமுறை அந்யசுஹால் பரிசோதிக்கப்பட்டபிறகு ஆடிடரிடம் அனுப்பப்படுதல் உசிதமாயிருக்கும்.

வரவு செலவு கணக்கு.

(1911ஆம் அக்டோபர்மீ 1உ முதல்
1912 சேப்டம்பர்மீ 30உ வரையில்.)

வரவு.	செலவு.
1. கையிருப்பு. 18—15—0	தபால் மணியார்டர் செலவு. 46—18—3
2. சபைக்கு விசேஷ வசூல். 160—0—0	மகாஸங்கச் செலவு. 210—0—0
3. அங்கத்தினர் சந்தா 64—8—0	காகிதம் அச்சுக்கூலி 85—3—6
4. பிரிவுகளிலிருந்து 26—மவதீப்படி வரவு. 99—9—6	தந்தி. 7—14—6
5. துரைத்தனத்தாரர்கள் கொடுக்கும் கடன் வரவு.	ரயில்செலவு. 134—2—0
(Debenture Loan) 100—0—0	வெளியாருக்குக்கடன். 170—0—0
இதரக்கடன்வரவு 240—0—0	படம். 5—0—0
வாபீஸ்தொகை. 10—0—0	
ஆக ... 693—0—6	ஆக ... 659—1—3
	கையிருப்பு ... 33—15—3
	693—0—6

இந்தக்கணக்குகள் என்னால் பரிசோதிக்கப்பட்டன.

1உ. கே. நரஸிஹ்மாசாரியர்.
ஆடிடர் 18—12—12.

ஸி. ராஜகோபாலாசாரியர்,
காரியதரிசி.
20—12—12.

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீமத வக்தீ மரவிலு வரவ்யவனெ நஃ.

பிரிவுகளின் அறிக்கை.

1. மதிராஸ் - சைதாப்பேட்டை பிரிவு.

சென்ற ஜூவரி மாஸத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்ததாகவும், அந்த ஸமயத்தில் தமக்குப் பிந்தி ஆஸ்தாநத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் விஷயமாக உயில் த்வாரா சில வ்யவஸ்தைகள் அவர் செய்திருப்பதாகவும் ஸமாசாரம் கிடைத்தவுடன், அதைப்பற்றி பர்யாலோசனை செய்யும்பொருட்டு, ஷெ. பிரிவின் கர்யதர்ஸியினால் ஷெ. பிரிவின் ஸங்கம் ஒன்று, 1913 பிப்ரவரி 2உ ஞாயிற்றுக்கிழமைதும் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் கூட்டப்பட்டது. ஸபாந்யஸூர் ஸ்ரீ. உப. டி. ராஜகோபாலாசாரியர், ஸ்ரீ. உப. திவான் பஹதூர் டி. டி. ரங்காசாரியர், ஸ்ரீ. உப. வி. ராகவாசாரியர், ஸ்ரீ. உப. சித்தூர். ஸி. ராஜகோபாலாசாரியர் முதலிய ப்ரமுகரான ஸ்ரீ ஸ்ரீநிதி ஸிஷ்யர்களில் அநேகர் வந்திருந்தார்கள். திவான் பஹதூர் டி. டி. ரங்காசாரியர் அங்கு வந்திருந்தவர்களின் வேண்டுகோளின்பேரில் அக்ராஸ நத்தை வஹித்து, முதலில், ஸ்ரீமடம் இப்பொழுது இன்ன ஸ்தீதியில் இருக்கிறதென்றும், அதை சீர்திருத்தம்செய்ய நாம் இன்ன விதமான முயற்சியைச் செய்யவேண்டுமென்றும் விஸ்தாரமாகக் கூறினார். பிறகு, ஸ்ரீ. உப. டி. ராஜகோபாலாசாரியர், ஸ்ரீ ஸ்வாயிக்குத் திருமேனி பாங்காக இல்லை யென்கிற ஸமாசாரம் தெரிந்தவுடன் தாம் ராஜமன்னார் ஸ்ரீநிதிக்குப் போயிருந்ததாகவும், அப்பொழுது ஸ்ரீ மடத்தில் நடந்திருக்கும் வருத்தாந்தங்கள் எல்லாவற்றையும் தாம் நேரில் அறிந்து வந்திருப்பதாகவும், அவை இன்னவையென்றும் எடுத்து உரைக்க, அங்கு ஸ்ரீநிதிதர்களாக இருந்த எல்லாருக்கும், உயில் மூலமாகவும் ஸிஷ்யர்களிடம் ஆலோசிக்காமலும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் இம்மாதிரியாகச் செய்திருப்பதைப்பற்றி ஒரு பெருத்த ஆவேசம் ஜனித்தது. வஸ்துநவ்யு அக்ராஸநாதிபதி ஊருக்குப் போகவேண்டுமென்கிற த்வாயுடன், ப்ரக்ருத விஷயத்தைப்பற்றி தம் அபிப்ராயத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டுப் போனார். அதற்குமேல் ஸபாந்யஸூர் அக்ராஸநத்தை வஹித்தார்; வந்திருந்த ஸிஷ்யர்களும் தங்கள் தங்களுக்குத் தோனறிய ஆலோசனைகளைச் சொன்னார்கள். கடைசியில், பிரிவின் கர்யதர்ஸி, பித்த ஆஸ்தாநத்திற்கு எழுந்தருளுவதாக உயிலில் குறித்துச் சொல்லப்பட முருக்கும் ஸ்ரீ. உப. காரக்குறிச்சி அப்யமாசாரிய ஸ்வாயி ஆஸ்தாநத்திற்குத் தகுந்த ஸ்வாயியானதால் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் காலவிளம்பமன்றிக்கே

அவருக்கு ஜீவஸ்வராத்தாதிகளைச் செய்வித்து ஆஸ்ரம ஸ்வீகாரத்தைப் பூர்த்தி செய்து தமக்குப்பிறகு அவர் அதிகாராதிகளை நிர்வஹிக்க வேண்டியது என்று நியமிக்கும்படி க்ருபைசெய்ய வேணுமென்றும், ஸ்ரீ காரக்குறிச்சி ஸ்வாமி ஸம்பத்தப்பட்ட வரையில் நிராக்ஷேபமாக இருந்தாலும், ஸாமான்யமாக உயில் மூலமாகவும் ஸிவ்யர்களுடைய ஆலோசனை ஆன்றிக்கும் தாமே ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்கள் தமக்குப்பின் வருமவரை நியமிப்பது நர்மத்திற்கும் பஹுகாலமாக ஸ்ரீ மடத்தில் நடந்துவந்திருக்கும் ஸம்பரதாயத்திற்கும் அத்யந்தம் விருத்தமென்றும், ப்ரக்ருத உயிலில் ஸ்ரீ காரக்குறிச்சி ஸ்வாமிக்குப் பிற்காலம் எழுந்தருளவேண்டிய ஸ்வாமியையும் இப்பொழுதே குறித்திருப்பது சட்டத்திற்கும் விருத்தம் ந்யாய்யமுமன்று என்றும், அந்த மையத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரையும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருவிஹ்மனையும் ராஜமன்னார் ஸ்ரீ தீயைவிட்டு நரவிஹ்மபுரத்திற்கு எழுந்தருளப் பண்ணிப்போக சிலர் ப்ரயத்நப்படுவது மிகப் பிசகு, அதற்கு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் இணங்கக்கூடாது என்றும், இத்யாதியான தீர்மானங்களை இந்தப் பிரிவினர் செய்வது உசிதமென்று எழுத்துச் சொன்னதன்பேரிலீ, இவைகளைப்பற்றி பலவிதமான சர்ச்சை ஏற்பட்டு ஒருவிதமான முடிவுக்கும் வராமல் ஆன்றியதினம் கூட்டம் கலைந்தது. அதற்குப்பிறகு இதுவரையில் மறுகூட்டமொன்றும் நடக்கவில்லை.

மயிலாப்பூர். }
10-3-13. }

கார்யதர்ஸி.

(சென்னை - சைதாப்பேட்டை பிரிவு.)

2. சேலம் பிரிவு.

சேலம் 1 - வது. அக்கிரகாரம். உ. ப. வெ. டி. எஸ். பெரியகோர்ட் வக்கீல் திருவேங்கடாசார் சுவாமி கிருகத்தில் 1913ஆடு பிப்ரவரிமீ 16உ ரூயிற்றுக்கிழமை காலை 8½ - மணிக்குச் சேர்ந்த சபையில் நடந்த நடவடிக்கைகள்:—

சபைக்கு வந்திருந்தவர்கள்.

1. ஸ்ரீ. உ. ப. வெ. தொணாசாமி அய்யங்கார் - டிஸ்திரிக்ட் கோர்ட்சிரஸ்தார்.
2. ,, கிடாம்பி. இராமானுஜாசார் - ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதர்
ஹைஸ்கூல்.
3. ,, ஏ. கிருஷ்ணய்யங்கார்-கோர்ட் பென்ஷன்கிளர்க்கு.
4. ,, S. A. இராமசாமி அய்யங்கர் - நேடிவ் டாக்டர்.
5. ,, C. S. தேசிகாசாரியர் - டிஸ்திரிக்ட்கோர்ட் ஹெட்டாடர்.
6. ,, கிடாம்பி. சீனிவாசய்யங்கார்-ஹெட்மாஸ்டர் டவுன்ஸ்கூல்.
7. ,, முத்தரசனூர். நறசிம்மய்யங்கார் - போலீஸ் குபர்ண்டன்ட்
. ஆபீசு கிளர்க்கு.
8. ,, வெலாமூர். கோபாலய்யங்கார் - போலீஸ் குபர்ண்டன்ட்
ஆபீசு கிளர்க்கு.
9. ,, டி. இராமானுஜய்யங்கார் - கலெக்டராபீசு கிளர்க்கு.
10. ,, டி. எஸ். திருவேங்கடாசாரி - டிஸ்திரிக்ட்கோர்ட் வக்கீல்.

11. ,, வி. தேசிகாசாரியார் - கலெக்டராபீசு ஹெட் அக்கவுண்டர்
 12. ,, டி. கிருஷ்ணய்யங்கார் - ஹைகோர்ட் வக்கீல் குமாஸ்தா [ண்ட்.
 13. ,, ரங்காசாரியார்.

இன்றையதினம் இந்த சபைக்கு ஸ்ரீ. உப. வெ. ஏ. சி. கிருஷ்ணய்யங்கார் சுவாமி அக்ராஸநாதிபதியாக எழுந்தருளி இருந்து கார்யம் நடத்தப்பட்டது.

1.

2. 1913 (1913) பிப்ரவரிமீன் 9 உயில் இந்தச் சபையில் நடந்த நடவடிக்கையின் 7 - வது தீர்மானம்:—(இப்போது ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தமக்கு பின்னல் ஸ்ரீ. உ. ப. வெ. காரக்குரிச்சி, அய்யமாசார் சுவாமியை ஆஸ்தான நிர்வாஹத்துக்கு திருவுள்ளம் பற்றி ஏற்பாடு செய்திருப்பதில் சேலத்தில் உள்ள சிஷ்யர்கள் எல்லாரும் ரொம்ப ஆஹ்லாதப்படுவதை ஸ்ரீ ஸர்ஸிதிக்கு விஜ்ஞாபகம் செய்துகொள்ள வேணுமாய் தீர்மானிக்கப்பட்டது. வேதாந்ததீபிகை என்னும் ஸ்ரீ அகோபிலமட சிஷ்யசபை பத்திரிகை பரிதாபி (1913) தைமீன் தீதிய 12 - வது ஸஞ்சிகையில் 515-வது பக்கத்தில் பத்ராதிபரால் வரயப்பட்டிருக்கும் கடசி பாராவும் அதுபந்தமாய் அனுப்பப்பட்டிருக்கும் துண்டுச் சீட்டும் இந்த சபையோர்களின் முன்பாகப் படிக்கப்பட்டது.

3. ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் தமக்குப் பின்னல் ஆஸ்தான நிர்வாக நியமன விஷயமாக “ ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் உயில் மூலமாயும் சிஷ்யர்களின் அபிப்ராயத்தை கொஞ்சமேனும் கேட்காமலும் செய்த நியமனம் இந்த ஆஸ்தானத்தின் வழக்கத்துக்கும் யுத்தத்துக்கும் விரோதம் என்றும்” அது விஷயத்தில் சிஷ்யர்கள் பாத்தியதையை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அதிகாரமித்து பல சிஷ்யர்களுக்கும் அத்ருப்திகரமா யிருக்கிறதென்றும் வ்யக்தமாகிற்று” என்று மேற்படி வேதாந்ததீபிகை பத்திரிகையில் பத்ராதிபர் எழுதியிருக்கும் வாசகம் சம்பிரதாயத்துக்கு விரோதமா யிருக்கிறதென்றும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயத்தில் அபசார ஹேதுவாகிற்று என்றும், ஆஸ்தான நிர்வாகத்துக்கு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தமக்கு பின்னல் ஏற்பாடு செய்யவேண்டிய விஷயத்தில் சிஷ்யர்களுடைய அபிப்ராயத்தைக் கேட்டே செய்யவேண்டும் என்றும் அப்படிச் செய்யாவிட்டால் சிஷ்யர்கள் பாத்தியதையை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அதிகாரமிக்கிறார் என்றும் அதில் சொல்லியிருப்பது பூர்வாசாரியாளுடைய அநுஷ்டானங்களுக்கு ஒற்றுமை இல்லாததினால் இந்தச் சபையாருடைய அபிப்ராயத்துக்கு முற்றிலும் விரோதமா யிருக்கிறதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

4. மேற்கண்ட இந்தச் சபையின் தீர்மானங்களை ஸ்ரீ சன்னிதிக்கும் வேதாந்த தீபிகையின் பத்ராதிபருக்கும் அனுப்பி மேற்படி பத்ராதிபரை அமித்த சஞ்சிகையில் பிரசுரம் செய்யவேணுமாயும் கேட்டுக்கொள்ள வேணும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

முமீம்பை. தேசிகாசாரியார்.

ஏ. சி. கிருஷ்ணய்யங்கார்.

கிடாம்பி. இராமானுஜாசாரியார்,
காரியதரிசிகள்.

அக்ராஸநாதிபதி.